

Adina Grigore

Cristina Ipate-Toma

DEZVOLTARE PERSONALĂ

CLASA
PREGĂTITOARE

Ars Libri

Adina Grigore

Cristina Ipate-Toma

DEZVOLTARE PERSONALĂ

CLASA
PREGĂTITOARE

Ars Libri

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GRIGORE, ADINA

Dezvoltare personală pentru clasa pregătitoare : caiet de lucru / Adina Grigore, Cristina Ipate-Toma. – Costești : Ars Libri, 2025
ISBN 978-606-36-3061-3

I. Ipate-Toma, Cristina

37

Coordonator colecția „Consiliere școlară”: Prof. Adina Grigore

Referenți științifici:

Conf. univ. dr. Mihaela Păiși Lăzărescu, Universitatea Națională de Știință și Tehnologie
POLITEHNICA București, Centrul Universitar Pitești

Conf. univ. dr. Sofia Loredana Tudor, Universitatea Națională de Știință și Tehnologie
POLITEHNICA București, Centrul Universitar Pitești

Conf. univ. dr. Maria-Magdalena Stan, Universitatea Națională de Știință și Tehnologie
POLITEHNICA București, Centrul Universitar Pitești

Copyright © Editura Ars Libri, 2025

Editor: Adina Grigore

Redactor-șef: Cristina Ipate-Toma

Design și DTP: Mihaela-Alina Stoica

Corectură: autoarele

Comenzi: Editura Ars Libri, Costești, jud. Argeș

Callcenter: 031 82 82 293

Tel.: 0745 095 083, 0725 897 095, 0724 340 777.

E-mail: contact@edituraarslibri.com

www.edituraarslibri.ro

Tiparul executat la Tipografia Ars Libri, Costești jud. Argeș.

CUPRINS

1 EVALUARE ÎNȚIALĂ	5
2 RUTINE ȘI SARCINI DE LUCRU	
Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare	7
3 RUTINE ȘI SARCINI DE LUCRU	
Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare	9
4 AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI	
Cine sunt eu?	11
5 AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI	
Cine sunt eu?	13
6 AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI	
Cine sunt eu? - Schema corporală	15
7 AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI	
Schema corporală	17
8 AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI	
Trăsături fizice	19
9 AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI	
Trăsături fizice	21
10 COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ	
Reguli de comunicare în activitatea școlară	23
11 COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ	
Reguli de comunicare în activitatea școlară	25
12 COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ	
Comunicarea cu colegii și cadrul didactic	27
13 COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ	
Comunicarea cu cadrele didactice	29
14 IGIENA PERSONALĂ	
Obiecte de igienă personală	31
15 IGIENA PERSONALĂ	
Activități zilnice de igienă personală	33
16 IGIENA PERSONALĂ	
Obiecte și activități zilnice de igienă personală	35
17 ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE	
Tehnici simple care sprijină învățarea	37
18 ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE	
Tehnici simple care sprijină învățarea	39
19 ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE	
Reguli de organizare a învățării	41
20 TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE	
Emoții de bază - bucurie, tristețe	43

21 TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE	
Emoții de bază - bucurie, tristețe	45
22 TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE	
Emoții de bază - frică, furie	47
23 TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE	
Emoții de bază - bucurie, tristețe, frică, furie	49
24 INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE	
Persoane preferate și caracteristicile acestora	51
25 INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE	
Persoane preferate și caracteristicile acestora	53
26 INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE	
Animale preferate și caracteristicile acestora	55
27 INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE	
Animale preferate și caracteristicile acestora	57
28 INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE	
Obiecte preferate și caracteristicile acestora	59
29 EXPLORAREA MESERIILOR	
Hobby-uri și activități preferate	61
30 RECAPITULARE	64
31 RECAPITULARE	65
32 RECAPITULARE	67
33 EVALUARE SUMATIVĂ	70
34 JOCURI	72
Texte suport (povești)	73

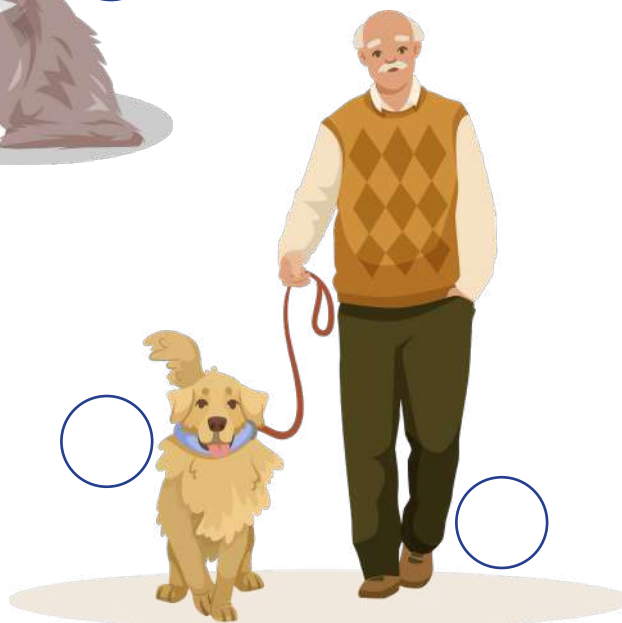

EVALUARE ÎNȚIALĂ

S1

1

Observă imaginea și descrie ce vezi. Scrie un „x” lângă persoane, colorează bulina din dreptul animalelor, încercuiește plantele. Discută despre persoanele din imagine.

Apreciază în ce măsură ai realizat sarcinile din această activitate, încercuind emoticonul potrivit.

S1

EVALUARE INIȚIALĂ

1

Dacă ești fată, colorează fata din imagine, dacă ești băiat, colorează băiatul din imagine.

2

Spune colegilor câteva lucruri despre tine. Încercuiește, în imagine, jucăriile cu care ți-ar plăcea să te joci.

Apreciază în ce măsură ai realizat sarcinile din această activitate, încercuind emoticonul potrivit.

RUTINE ȘI SARCINI DE LUCRU

S2

Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare

1

Desenează în tabel orarul de astăzi, în ordinea desfășurării activităților, folosind ce desene sau simboluri dorești.

--	--	--	--	--

2

Pe etichetele colorate, sunt scrise zilele săptămânii. Ultimele două zile sunt sâmbătă și duminică. Unește etichetele zilelor în care elevii merg în mod obișnuit la școală cu imaginea în care elevul merge la școală.

LUNI

MARȚI

MIERCURI

JOI

VINERI

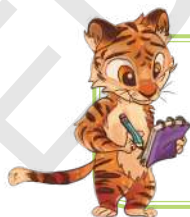
SÂMBĂTĂ

DUMINICĂ

3

Elevul din imagine se grăbește să nu întârzie la școală. Spune câteva motive pentru care nu este bine să întârzie la școală.

Portofoliu

Realizează orarul tău prin lipire, desen sau prin pictare a unor imagini cu activitățile zilnice.

S2

RUTINE ȘI SARCINI DE LUCRU

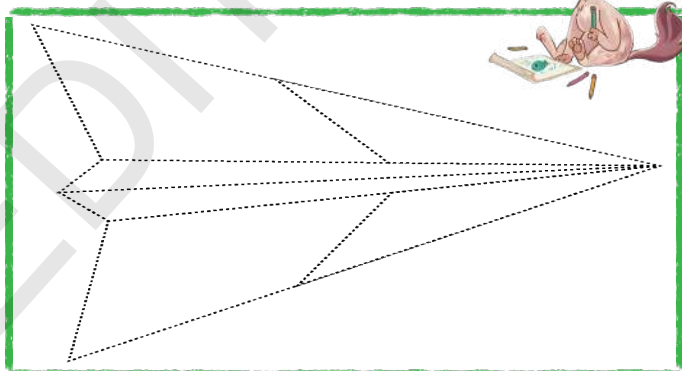
Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare

1

Ascultă povestea „Al câtelea avion a zburat?”.

Trasează peste linia punctată și colorează.

Ghicești?

N-am pilot și n-am motor,
Dar eu tare ușor zbor.
Aruncat de-o mână mică,
Plutesc ca o păsărică.

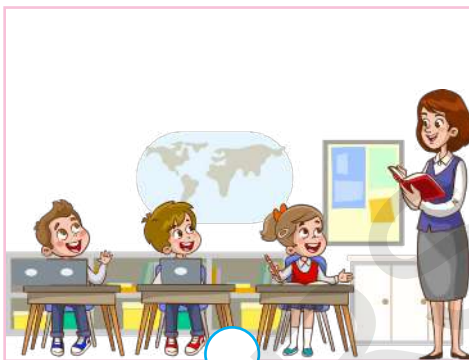
RUTINE ȘI SARCINI DE LUCRU

S3

Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare

1

Colorează cu roșu bulinele din dreptul imaginilor în care școlarii respectă regulile și cu negru pe cele din dreptul imaginilor în care școlarii nu respectă regulile.
Tu respectezi toate regulile în școală?
Ce crezi că s-ar întâmpla dacă elevii nu ar respecta regulile din școală?

2

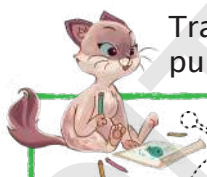
Este pauză și plouă. Andrei a ieșit în curtea școlii. Privește-l în imagine! Ce ar trebui să facă el?

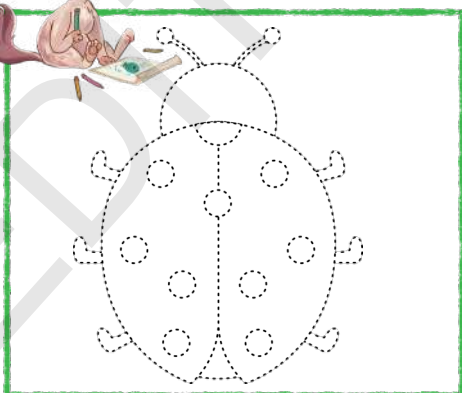
Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare

1

Ascultă povestea „Lumea din vârful copacului”.

Trasează peste linia punctată și colorează.

Portofoliu

Realizează un colaj în care să prezinți cum, ce, cu cine înveți la școală.

JOC

Elevii stau în cerc și aruncă o minge de la unul la altul, fără o ordine prestabilită. Copilul care primește mingea, spune o regulă care trebuie respectată în școală.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

S4

Cine sunt eu?

1

Încercuiește ceea ce ți se potrivește.

Eu sunt:

Eu am 5 6 7 ani.

2

Colorează și desenează.

Eu am părul de culoarea:

Culorile mele preferate sunt:

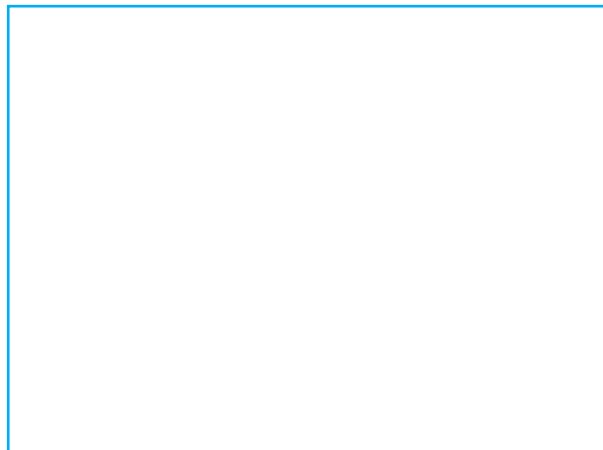
Eu am ochii de culoarea:

Jucăria mea preferată este:

Eu mă pot desena așa:

Portofoliu

Lipește pe o foaie A4
fotografii cu tine sau
desenează-te la vârste
diferite.

JOC

Elevii stau în cerc și aruncă
o minge de la unul la altul,
fără o ordine prestabilită.
Copilul care primește min-
gea spune ceva despre sine.

S4

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

Cine sunt eu?

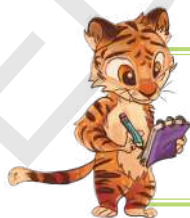
1

Ascultă povestea „Ghiocel”.
Încercuiește floarea care în poveste și-a
dat seama că fiecare are frumusețea sa.

2

Unește pentru a forma perechi de prieteni.

Portofoliu

Dacă ai fi un personaj, cine ți-ai dori să fii?

Realizează un desen în care să redai misiunea pe care ai îndeplini-o ca personaj.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

S5

Cine sunt eu?

1

Cei doi copii fac cunoștință. Observă felul în care o fac (poziția corpului, privirea, expresia feței). Imaginează-ți că nu te cunoști cu colegul sau colega de bancă și tocmai faceți cunoștință. Prezentați-vă!

2

Privește-ți o colegă sau un coleg, observă diferențele dintre voi și desenează-i imaginea alături de a ta.

S5

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

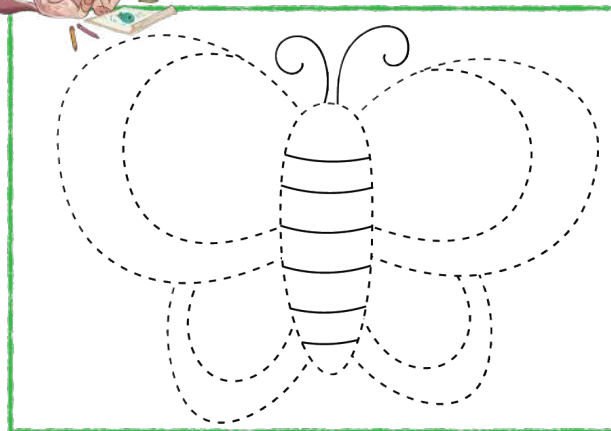
Cine sunt eu?

1

Ascultă povestea „Fluturașul Ovi”.

Trasează peste linia punctată
și colorează.

Ghicești?

Sunt insecte colorate,
Cu aripi catifelate,
Iar pe flori când se așază,
Din nectar se ospătează.

JOC

Jocul se desfășoară în cerc și începe de la cadrul didactic. În timp ce îl ia de mână pe colegul de alături, care urmează la joc, fiecare spune la ce se pricepe (ce face cel mai bine) sau ce îi place să facă.

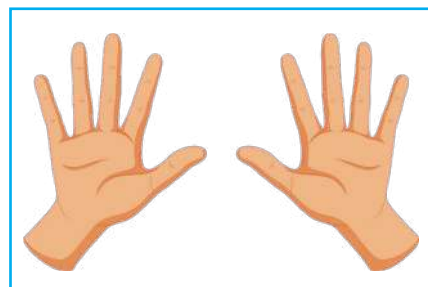
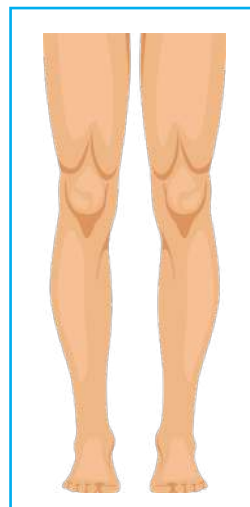
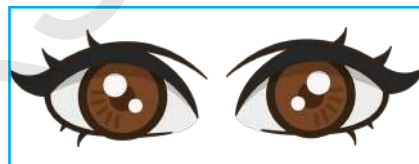
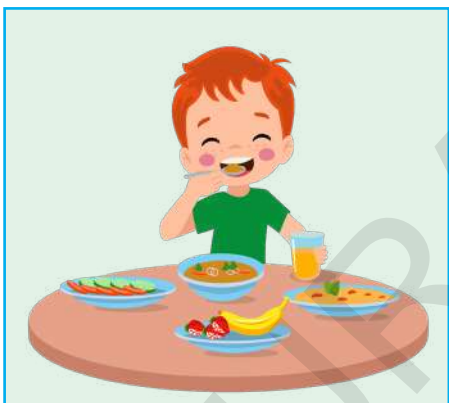
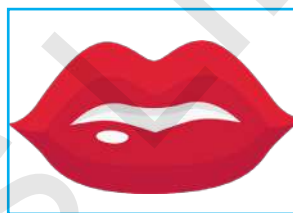
AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

S6

Cine sunt eu? – Schema coporală

Privește-ți corpul. Numește părțile corpului și discută despre rolul acestora. Unește imaginile din partea stângă cu imaginile care arată ce părți ale corpului sunt folosite cel mai mult în desfășurarea activităților prezentate.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

Schema corporală

Ascultă povestea „Cine are rolul important?”

De ce avem nevoie de somn?

Somnul este foarte important pentru dezvoltarea organismului.

Pentru a avea un somn odihnitor, este bine să nu privești la ecrane (telefon, televizor, tabletă) cu două ore înainte de culcare. La vârsta ta, trebuie să dormi între 9 și 12 ore pe noapte.

Așază palma ta pe foaie și realizează conturul ei cu un creion. Desenează fețe adormite pe fiecare deget.

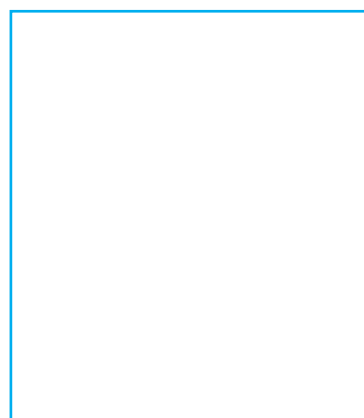
AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

S7

Schema corporală

1

Privește copiii din imagine. Toți sunt la fel? Încercuiește-l pe cel cu care te asemeni cel mai bine. Privește-te pe tine și pe colegii tăi. Aveți toți corpurile alcătuite la fel? Ce vă aseamănă și ce vă deosebește? Te poți desena sau poți completa ori modifica un desen.

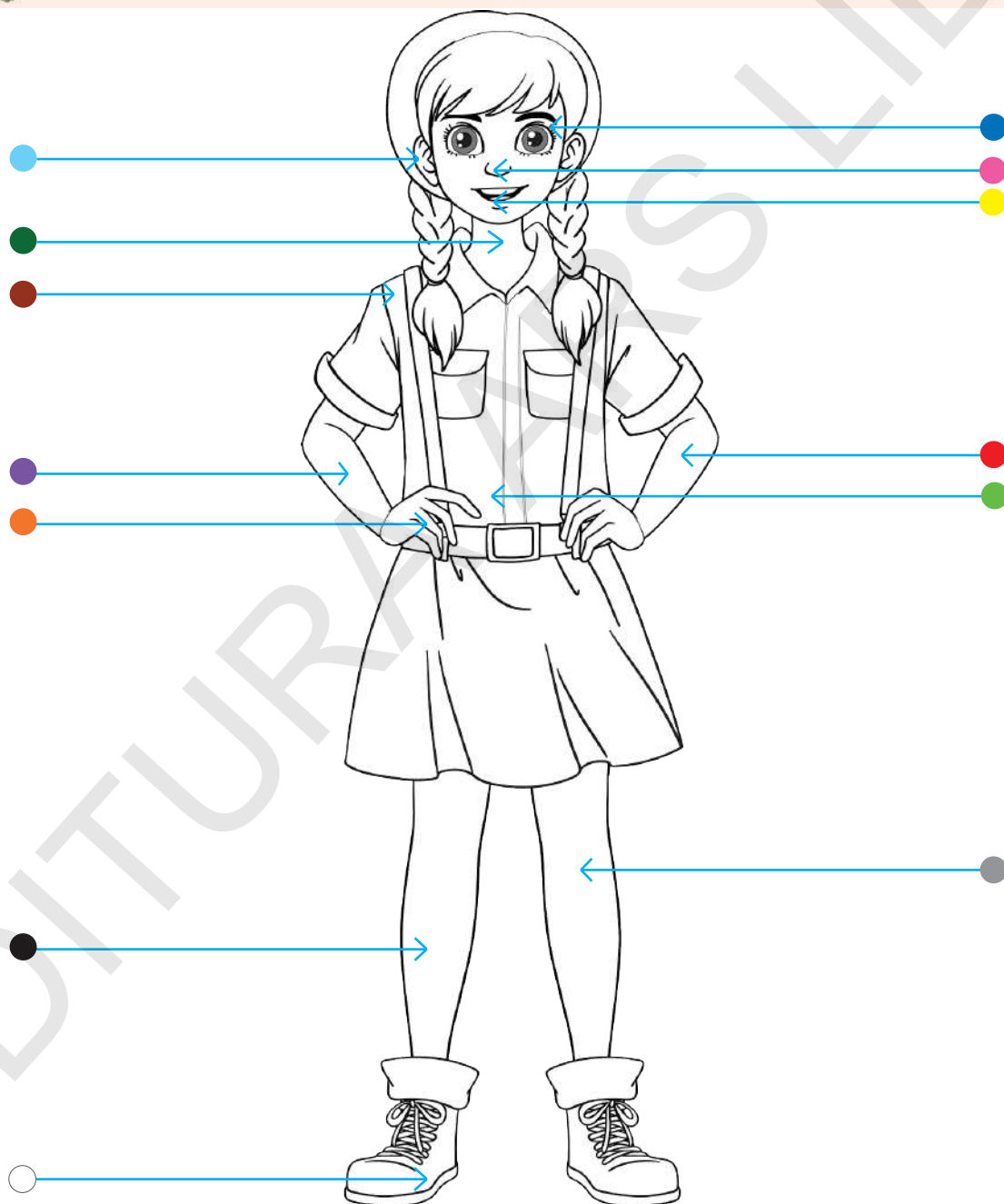
AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

Schema corporală

JOC

Privește imaginea împreună cu un coleg. Roagă-ți colegul să aleagă o bulină colorată. Găsește bulina în imagine și numește partea corpului pe care o indică săgeata din dreptul ei. Spune care este rolul acestei părți a corpului. Alege apoi tu o bulină și continuă jocul.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

S8

Trăsături fizice

1

Privește-te în oglindă și spune trăsăturile tale fizice. Încercuiește ceea ce ți se potrivește.

2

Colorează un copil din imagine, astfel încât să-ți semene cât mai bine (culoarea părului, pielii, ochilor, culori preferate la haine). Poți completa desenul cu ce dorești.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

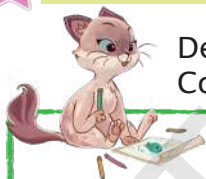
Trăsături fizice

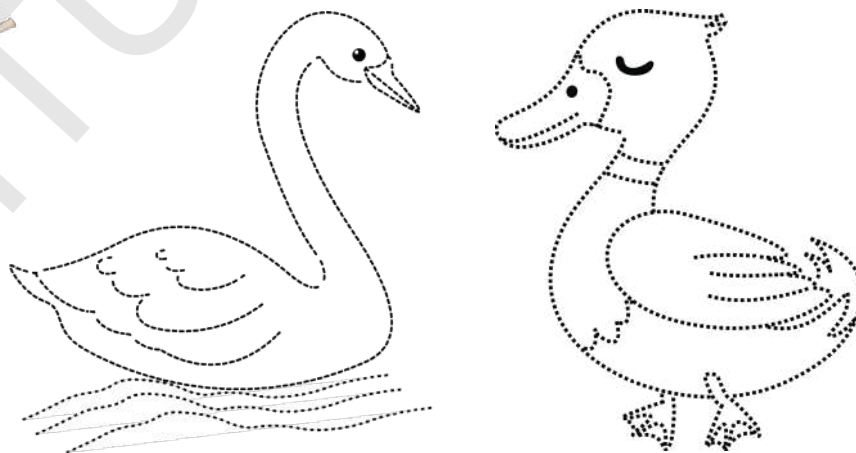
Ascultă povestea „Rățușca cea urâtă”.

De ce era considerată mica lebădă o rățușcă urâtă?

Desenează o rățușcă și un pui de lebădă, trasând peste linia punctată. Colorează imaginea.

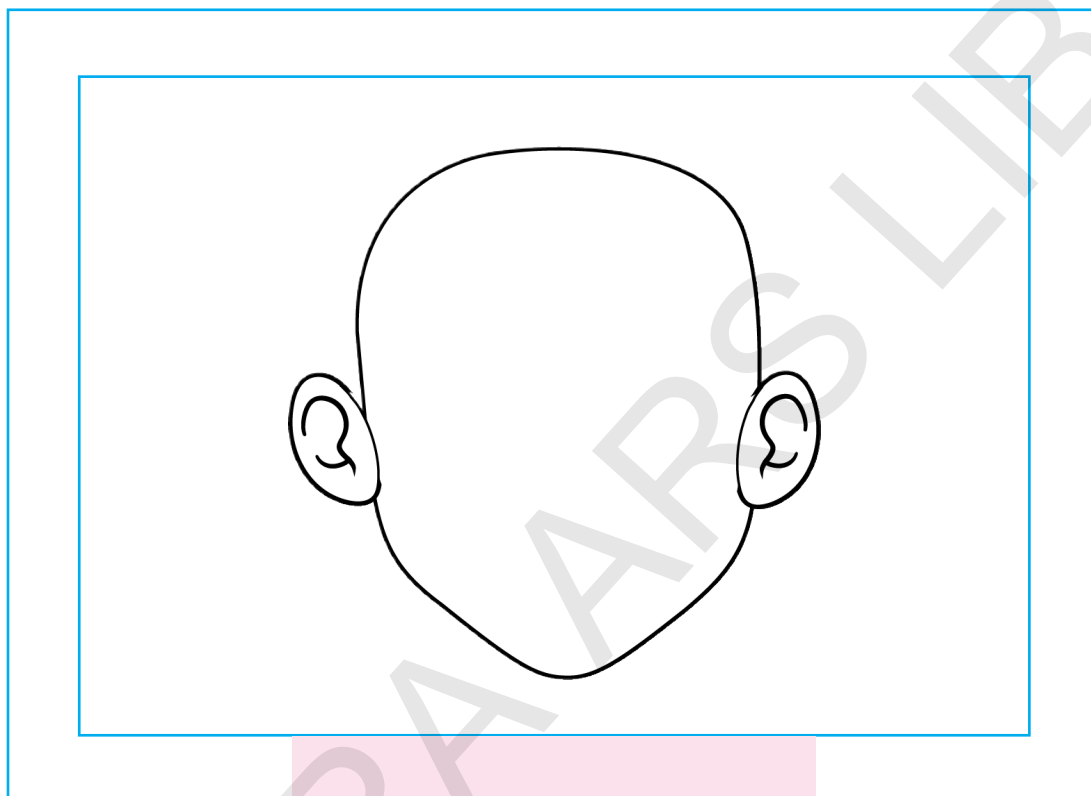
AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

Trăsături fizice

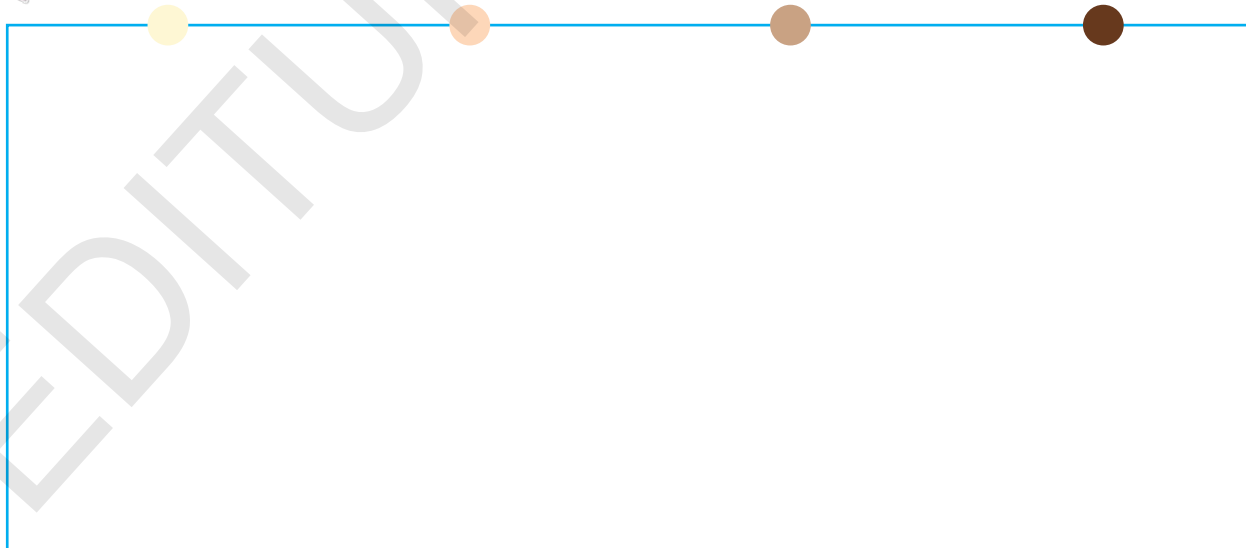
1

Desenează chipul tău și decorează rama așa cum îți place.
Dacă știi, scrie-ți numele pe etichetă, dacă nu, desenează ceva pe ea.

2

Desenează câte un chip pentru fiecare culoare de piele.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI

Trăsături fizice

Ascultă povestea „Panseluța Altfel”.

Recită sau cântă pe o melodie inventată de tine!

Diferiți dar asemănători

Sunt albe sau colorate,
Au petale catifelate,
Mă bucur când le privesc,
Panseluțe se numesc!

Sunt fete și băieți,
Toți frumoși și toți isteți,
Mă bucur când îi privesc,
Colegii mei se numesc!

Chiar de suntem diferiți,
Cu toții suntem uniți,
Mă bucur când ne-ntâlnim,
Familie ne numim!

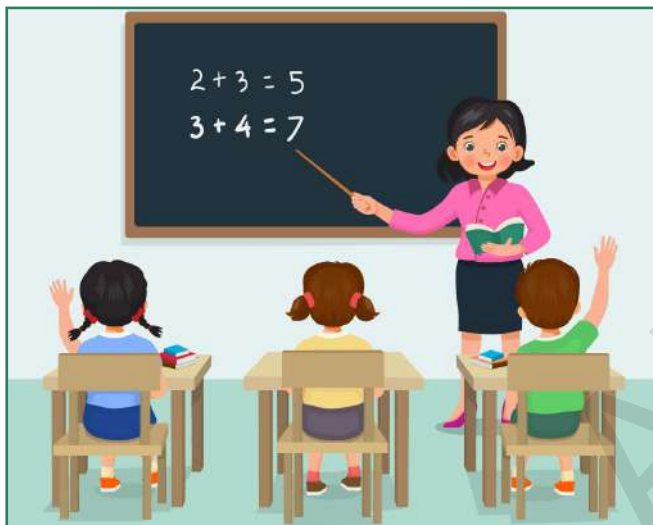

Contează ce trăsături fizice avem sau contează cum ne comportăm?
Desenează o faptă bună sau un comportament frumos de-ale tale și povestește colegilor.

REGULI DE COMUNICARE ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

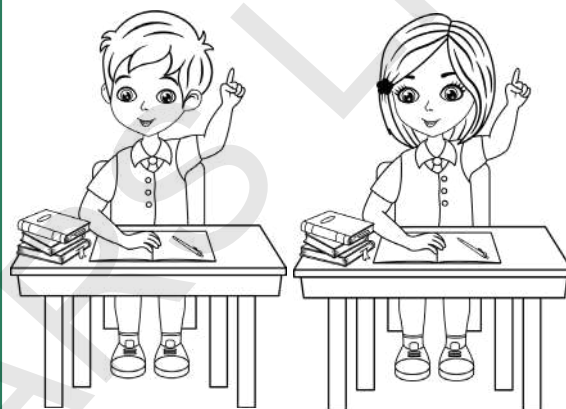
1

Chiar dacă și-au anunțat intenția de a răspunde ridicând mâna, cei doi elevi vorbesc în același timp. Cum este corect să procedeze? Ce ar fi trebuit să aștepte ei?

2

Colorează imaginea celor doi colegi de bancă.

JOC

Aș mânca o portocală... Elevii sunt așezați în bănci și cadrul didactic atribuie fiecăruia un număr în sens crescător, de la 1 la câți elevi sunt în clasă. Cadrul didactic spune: „Aș mânca o portocală!” Elevul care este numărul 1 spune: „De ce una și nu (un număr)?”.

Jocul este continuat de elevul care are numărul respectiv, fără a repeta numărul deja spus (în cazul de față 1). Dacă un elev repetă un număr, este eliminat din joc (fără supărare). Jocul este reluat de cadrul didactic.

Dacă ai ieșit din joc, poți continua să-ți privești în liniște colegii sau poți desena câte portocale dorești.

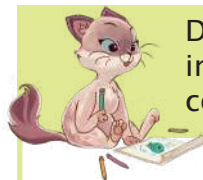
1

Ascultă povestea „Cartea cu povești”.

Ghicești?

Cu coperte colorate
În ea scrie despre toate:
Despre prințese și prinți,
Chiar și dragoni fără dinți.

2

Trasează literele punctate, pentru a scrie
titlul poveștii pe care ai ascultat-o.

Desenează un personaj
imaginat de tine și prezintă-l
colegilor.

CARTEA CU POVEȘTI

COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ

S11

REGULI DE COMUNICARE ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

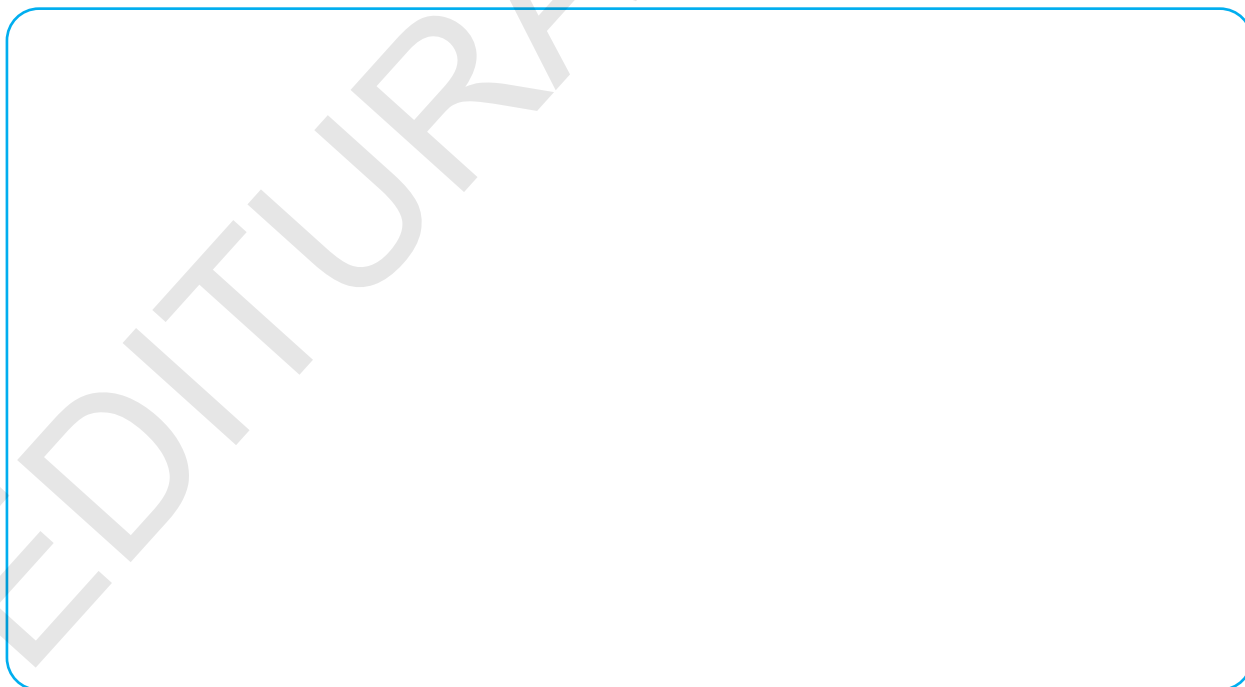
1

Observă și apoi compară comportamentul elevilor din cele două imagini. S-a întâmplat vreodată ca și tu să discuți cu unul dintre colegi în timpul orei de curs? Când ar trebui să discute elevii între ei?

2

Realizează un desen prin care să redai o regulă de comunicare eficientă.

Reguli de comunicare în activitatea școlară (Criticarea ideilor, nu a colegilor)

1

Copiii din imagine comunică în cadrul activității de arte vizuale și abilități practice. Tema de astăzi este despre flori. Ce a desenat băiatul? Ce crezi că îi spun fetele? Tu ce i-ai spune?

2

Observă desenele din imagine și spune ce temă au avut elevii. Taie cu un X cele două tablouri care nu se încadrează în temă. Ce le poți spune celor care nu au respectat tema dată?

COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ

S12

Comunicarea cu colegii și cadrul didactic

1

Joacă-te cu colegul de bancă, interpretând rolurile persoanelor din imagini. Poartă o conversație civilizată!

Transmite-i colegului sau colegei un mesaj, cu ajutorul desenului. Întreabă ce înțelege din mesaj, apoi spune-i ce ai dori să-i transmiți.

COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ

Comunicarea cu colegii și cadrul didactic

1

Copiii din imagine lucrează pe echipe. Fiecare echipă are o denumire, după modul în care colaborează. Numește tu echipele, după simbolul fiecăreia. Ascultă părerea colegilor și completează răspunsul lor, dacă este nevoie.

2

Desenează chipurile colegilor cu care ți-ai dori să lucrezi în echipă. Scribe-le numele dacă poți.

COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ

S13

Comunicarea cu cadrele didactice

1

Mihaela caută de zor în ghiozdan. Cu siguranță are o problemă. Cum crezi că ar trebui să-i comunice acest lucru doamnei învățătoare?

2

Sabina a lipsit astăzi de la școală. După-amiază se întâlnește cu doamna învățătoare. Ce discuție crezi că va avea loc? Cum trebuie să comunice Sabina cu doamna învățătoare? Interpretează rolurile alături de un coleg.

Ștafeta prietenoasă

JOC

Copiii sunt așezați în cerc și, pe rând, vor spune o formulă politicoasă (de exemplu: bună ziua, vă rog, mulțumesc, îmi pare rău, aș putea să ... , am nevoie să ... , vă cer iertare, vă cer scuze, vă rog să mă iertați, vă rog să mă scuzați etc.).

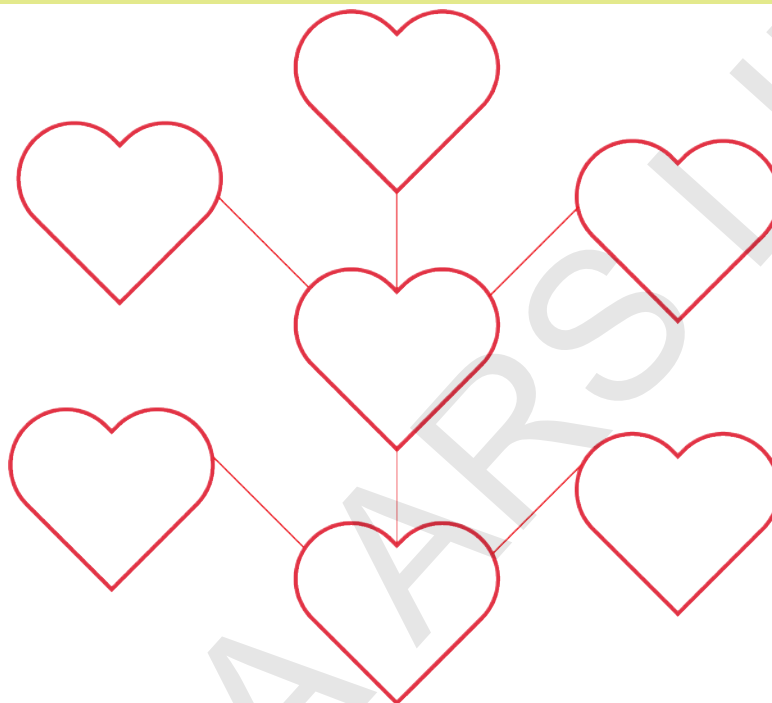

COMUNICARE ȘCOLARĂ EFICIENTĂ

Comunicarea cu colegii și cadrul didactic

1

Desenează chipul persoanelor cu care comunicii cel mai bine. În centru te afli tu. Desenează inimioare pe drumul către persoanele iubite.

2

Discută despre felul cum relaționează persoanele din imagine. Scrie un X lângă copiii care ar trebui să se adreseze cu „Te rog!”. Ce va răspunde persoana care primește jucăria?

IGIENA PERSONALĂ

S14

Obiecte de igienă personală

1

Denumește fiecare obiect prezentat în imagine și discută despre el. Încercuiește doar obiectele de igienă personală.

2

Desenează obiectele tale de igienă personală și discută despre cele pe care nu ai voie să le împrumuți.

IGIENA PERSONALĂ

Activități zilnice de igienă personală

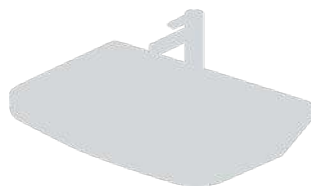
1

Ascultă povestea „Harababura din baie”.

2

Găsește umbra fiecărui obiect și spune pe care îl folosește zilnic.

IGIENA PERSONALĂ

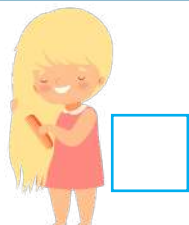
S15

Activități zilnice de igienă personală

- 1 Discută despre cum îți păstrezi tu igiena corpului în toate anotimpurile. De ce este necesar să păstrăm igiena corpului?

- 2 Care este activitatea de igienă personală pe care o desfășori cel mai des într-o zi? Numerotează imaginile în ordinea în care îți desfășori tu activitățile pentru igiena personală.

- 3 Realizează corespondența dintre obiectele de igienă și imaginile în care se prezintă cum le folosim.

IGIENA PERSONALĂ

Activități zilnice de igienă personală

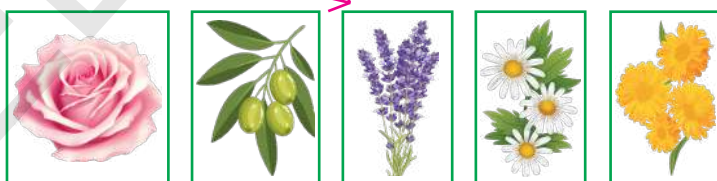
1

Ascultă povestea „Elefantul Dodo”.

2

Realizează corespondența!

Ghicești?

Pe față cu apă ai dat,
Măinile le-ai curățat?
Înseamnă că te-ai ...

IGIENA PERSONALĂ

S16

Obiecte și activități zilnice de igienă personală

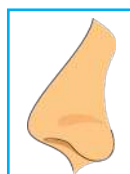
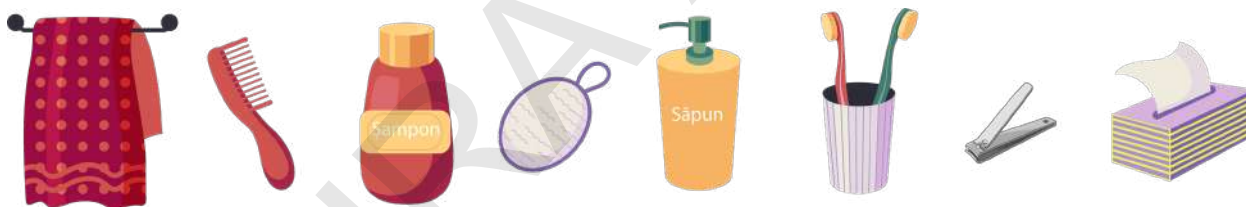
1

Încercuiește obiectele de igienă personală pe care le folosești zilnic. Ce alte obiecte de igienă personală mai folosești?

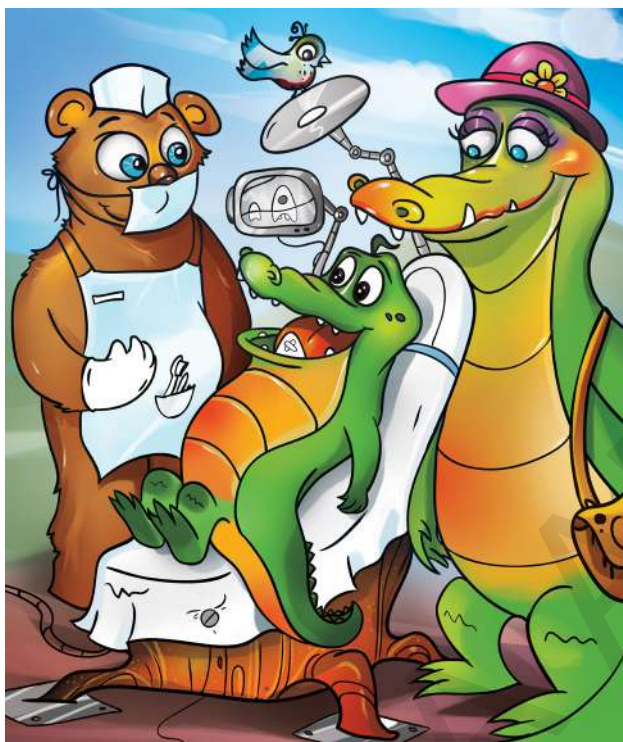
2

Unește fiecare obiect de pe primul rând cu imaginea care arată partea corpului pentru care se folosește.

1

Ascultă povestea „Doctorul Aau”.

Recită sau cântă pe o melodie inventată de tine!

Nu mi-e frică de dentist!

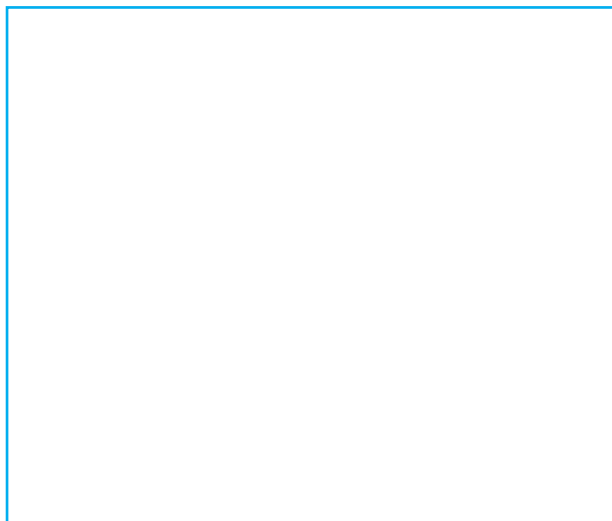
Nu mai sunt atât de trist,
C-am o gaură-n măsea.
Merg degrabă la dentist,
Medicul o va plomba!

Dacă mi se mișcă-un dinte,
Nu este o tragedie.
Fiindcă dinții mei de lapte
Vor cădea pe rând, se știe!

Apoi alții or să crească
Și ei trebuie îngrijiți.
Ca frumos să strălucească,
Eu mă voi spăla pe dinți.

2

Desenează în primul chenar un medic stomatolog, iar în al doilea chenar, un dinte fericit.

ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

S17

Tehnici simple care sprijină învățarea

1

Copiii din imagini învață diferite lucruri. Fiecare are felul său de a învăța. Discută ce crezi că învață copiii din imagini.

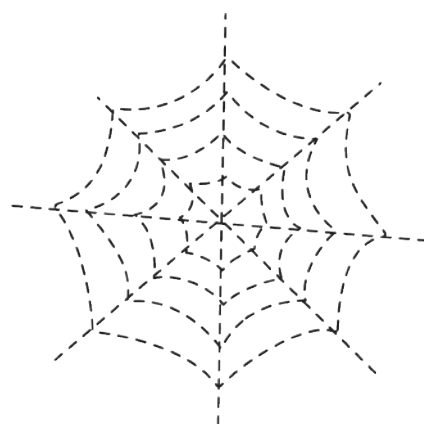
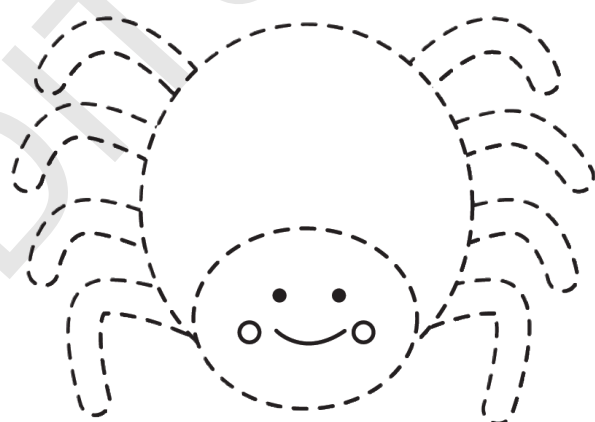

Ascultă povestea „Ce a învățat Sisi”.

Trasează peste linia punctată pentru a-l desena pe Sisi.
Trasează apoi pânza lui Sisi.

ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

S18

Tehnici simple care sprijină învățarea

1

Numerotează imaginile în ordinea în care ar trebui să se desfășoare activitățile pentru a învăța în mod eficient. Presupunem că băiatul tocmai s-a trezit. Discută despre fiecare activitate.

ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

Tehnici simple care sprijină învățarea

1

Ascultă povestea „Broscuța Fifi”.

2

Desenează o secvență din activitatea pe care o îndrăgești cel mai mult la școală. Adaugă în desenul tău și persoana cu care îți place cel mai mult să înveți.

ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

S19

Reguli de organizare a învățării

1

Elevii din imagine au desfășurat activități de relaxare. Doamna învățătoare i-a rugat să întrerupă jocurile, deoarece trebuie să înceapă o nouă oră de curs. Octavian nu a ținut cont de acest lucru și continuă să se joace, în timp ce colegii lui se pregătesc pentru următoarea activitate. Cum crezi că îl va afecta faptul că el nu respectă regulile de organizare a învățării?

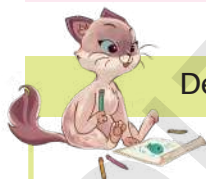
Portofoliu

Desenează o imagine în care să redai una dintre regulile de organizare a învățării.

Reține regulile de organizare a învățării!

1. Întrerupem jocul!
2. Pregătim materialele pentru următoarea activitate!
3. Suntem atenți la doamna învățătoare/domnul învățător!
4. Ne concentrăm asupra rezolvării sarcinilor!
5. Strângem materialele și ne relaxăm!

Desenează o activitate în care tu ai respectat regulile de organizare a învățării.

1

Ascultă povestea „Greierele Mișu și Nica Furnica”.

2

Desenează momentele specifice unei zile obișnuite de școală. Pentru ce sunt necesare pauzele (recreațiile) și activitățile de relaxare?

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE

S20

Emoții de bază – bucurie, tristețe

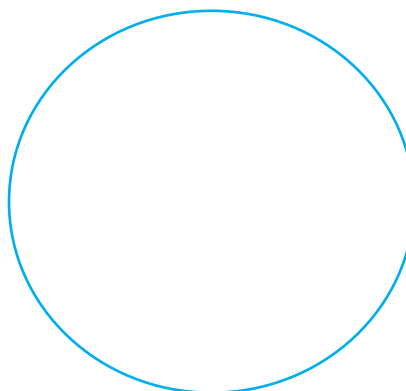
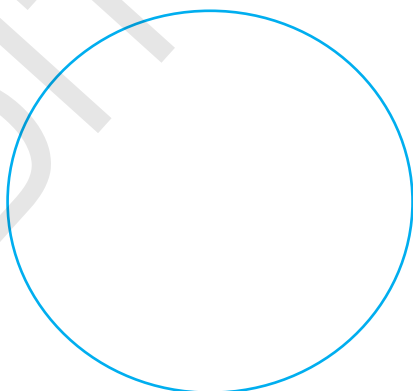
1

Colorează cu roșu casetele din imaginile care exprimă bucurie și cu negru pe cele din imaginile care exprimă tristețe.

2

Desenează un chip bucuros și unul trist. Povestește o situație când te-ai simțit bucuros și una când te-ai simțit trist. Cum ți-a trecut supărarea?

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE

Emoții de bază – bucurie, tristețe

1

Ascultă povestea „Uriașul și Pitica”.

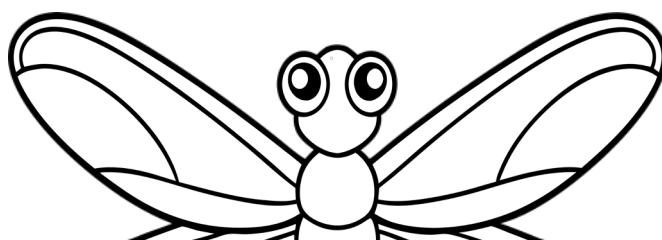
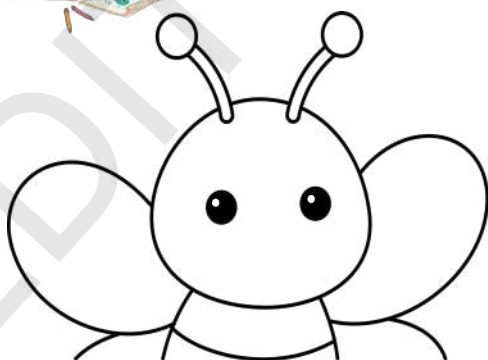

Recită, apoi desenează o scenă din poveste.

Dacă bun vei vrea să fii,
Nici cu vorbe nu răni!
Și spune tare oricui:
Porecle nu-i frumos să spui!

Desenează fețele insectelor din poveste, așa cum se simțeau când se jucau împreună.

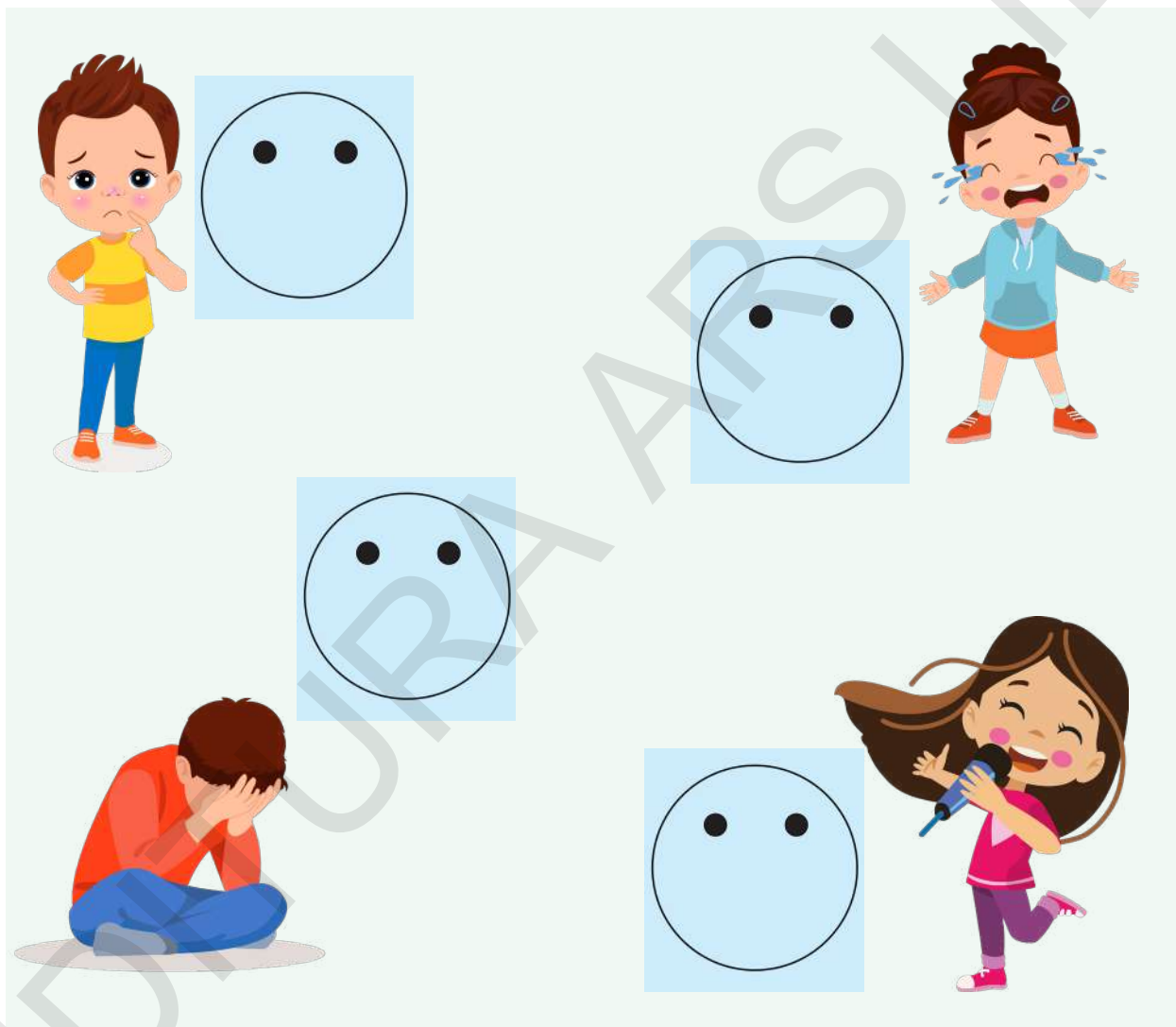

Emoții de bază – bucurie, tristețe

1

Desenează fețele, astfel încât ele să arate emoțiile, starea sufletească a copiilor din imagini.

Discută despre ce ai putea face ca să schimbi starea copiilor, acolo unde consideri că este necesar.

JOC

Împreună cu un coleg, joacă rolul copilului supărat și al celui care îl face să se înveselească. Schimbați apoi rolurile. Gândește-te de ce ar putea fi supărat un copil.

Emoții de bază - bucurie, tristețe

Ascultă povestea „Masca”.

Ce fac când sunt trist?

- Vorbesc cu cineva despre cum mă simt.
- Mă gândesc la ceva frumos.
- Desfășor activități care îmi fac plăcere.

Trasează pentru a scrie cuvintele.

TRIST
BUCUROS

Portofoliu

Desenează o mască bucuroasă și una tristă.

Emoții de bază – frică, furie

1

Scrie un X în dreptul imaginilor cu copii calmi. Observă schimbarea expresiei feței copiilor când sunt furioși și discută despre acest lucru.

2

Privește imaginea și încercuiește copiii cărora le este frică. Ce crezi că ar trebui să facă ei pentru a le trece repede această emoție?

Ce pot face când sunt furios?

- ▶ Respir adânc, inspir pe nas și expir pe gură!
- ▶ Spun încet: Sunt furios!
- ▶ Vorbesc cu un adult (părinți, învățătoare, alte rude).
- ▶ Mă gândesc la ceva plăcut!
- ▶ Desenez sau ascult muzică!
- ▶ Mă opresc din ce fac și mă liniștesc.

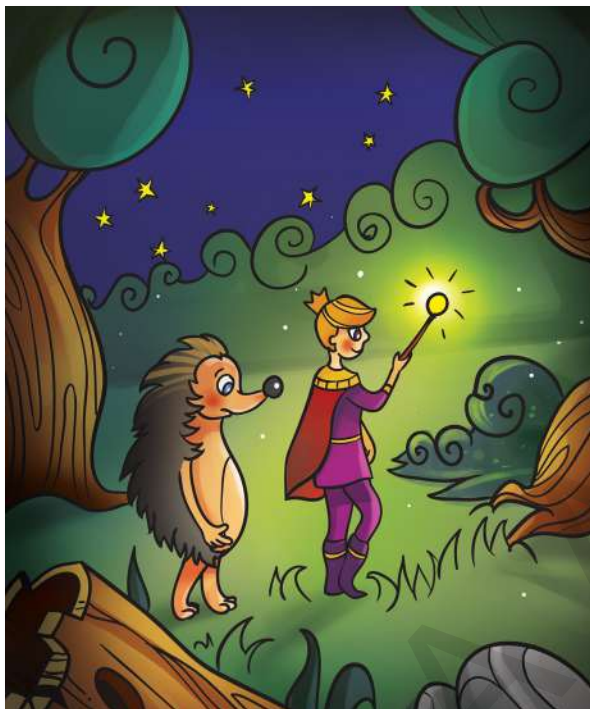

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE

Emoții de bază – frică, furie

1

Ascultă povestea „Prințul Întunericului”.

2

Desează o față furioasă și una calmă.

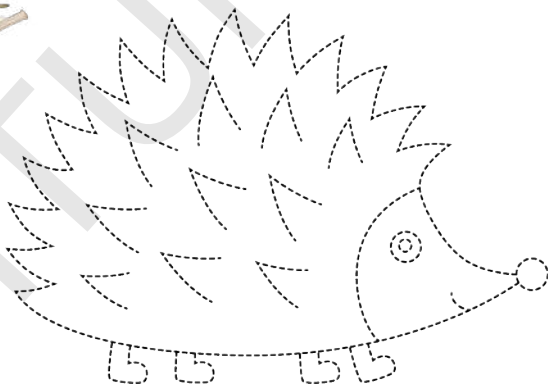

Ce faci atunci când îți este frică?

- ▶ Respir adânc (inspir pe nas, expir pe gură).
- ▶ Vorbesc cu un adult, îi spun ce mă sperie, de ce sunt speriat.

Trasează peste linia punctată și colorează.

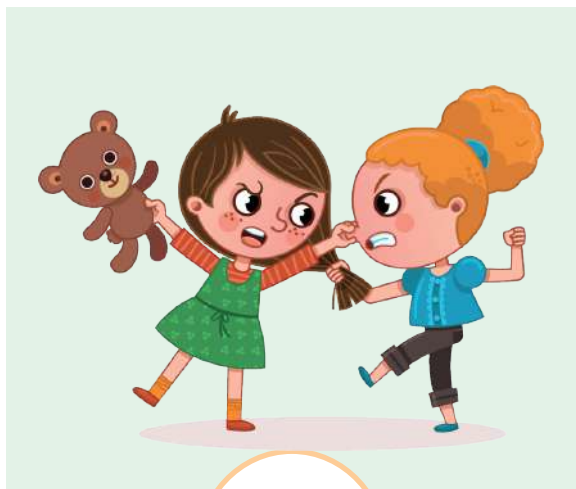
E bine să știi:

- ▶ Toți simțim frică uneori, chiar și adulții.
- ▶ Frica nu este permanentă. Ea dispare la un moment dat.
- ▶ EȘTI MAI CURAJOS/CURAJOASĂ DECÂT CREZI!

Emoții de bază – bucurie, tristețe, frică, furie

1

Desenează pentru fiecare imagine expresia feței care se potrivește. Colorează chipul care ți se potrivește ție. Ce crezi că trebuie să facă persoanele din imagine pentru a avea o stare de bine?

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE

Emoții de bază – bucurie, tristețe, frică, furie

Ascultă povestea „Piatra strălucitoare”.

Desenează pietre strălucitoare și scrie cuvântul magic din poveste.

PRIETENIE

Știi?

- ▶ Căluțul de mare este pește.
- ▶ Căluțul de mare este singurul pește care înoată în poziție verticală.
- ▶ Ochii căluțului de mare pot privi în același timp în direcții diferite.

Persoane preferate și caracteristicile acestora

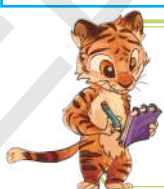
1

Desenează o inimioară în dreptul membrilor de familie preferați de tine. Spune de ce îi preferi pe aceștia. Există o persoană în familie pe care nu o placi? Care este motivul pentru care nu o placi?

2

Ce cadou i-ai oferi, de ziua ei, persoanei preferate? Dar celei pe care nu o placi? Încearcă să desenezi cadourile.

Portofoliu

Realizează, împreună cu părinții sau cu alți membri ai familiei, o lucrare (desen, colaj, machetă etc.) prin care să redai momente plăcute din viața voastră.

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Persoane preferate și caracteristicile acestora

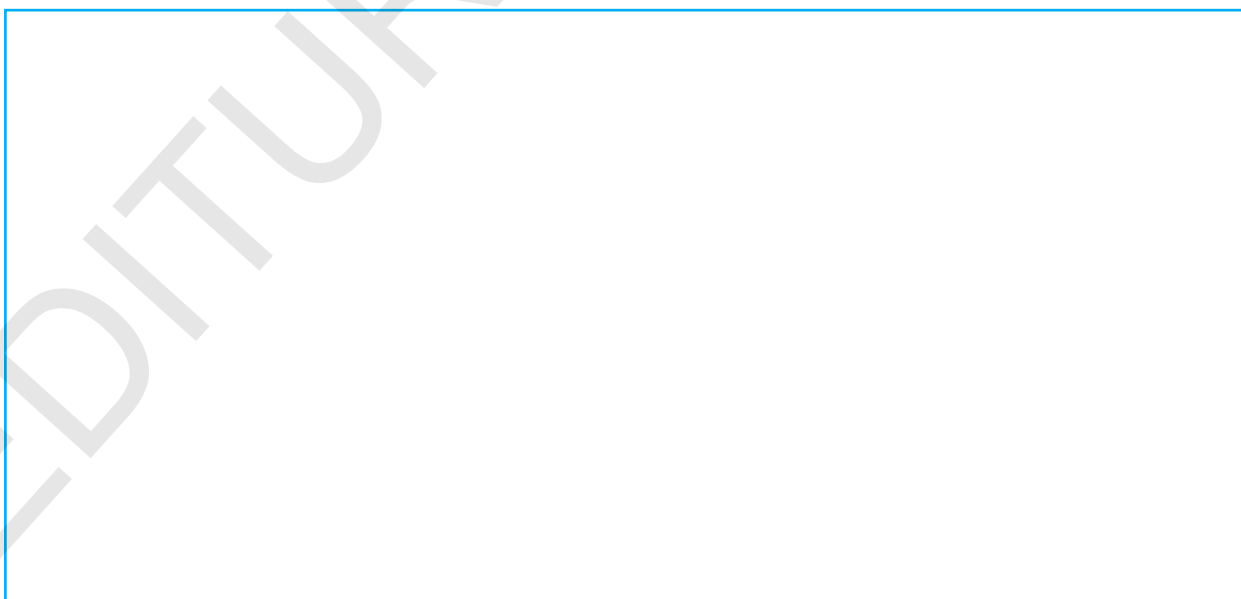
1

Ascultă povestea „Prințesa din turn”.

2

Cum alegi copiii cu care dorești să te joci? Cum sunt ei? Desenează-i alături de tine.

Persoane preferate și caracteristicile acestora

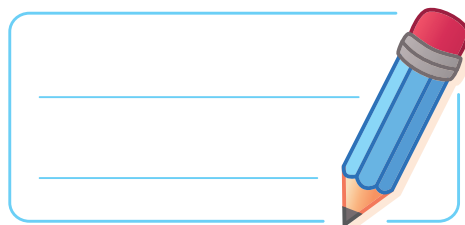
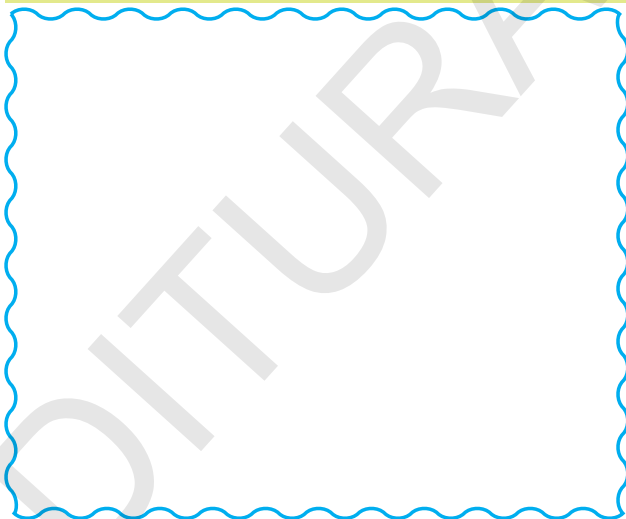
1

Dacă ai persoane preferate din grupurile reprezentate mai jos, încercuiește-le și spune ceva despre fiecare.

2

Desenează-l pe cel mai bun prieten al tău și scrie-i numele, dacă știi. Povestește despre el.

Portofoliu

Realizează un jurnal în imagini „Eu și prietenii mei”, în care să-ți desenezi prietenii și activitățile desfășurate împreună cu aceștia.

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Persoane preferate și caracteristicile acestora

1

Încercuiește personajele preferate de tine. Joacă rolul acestora și prezintă-te colegilor, punând în evidență caracteristicile personajelor.

Animale preferate și caracteristicile acestora

1

Copiii din imagine iubesc animalele. Tu ai un animal preferat? Dacă este desenat în imagine, încercuiește-l. Dacă nu, desenează-l tu. Discută despre prietenia cu animalele.

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Animale preferate și caracteristicile acestora

1

Ascultă povestea „Pisoiul”.

Știi că?

- ▶ Nu ai voie să apuci o pisică de ceafă. Doar mama ei știe cum trebuie să o apuce, astfel încât să nu o rănească.
- ▶ Pisicile nu simt gustul dulce.
- ▶ Pisicile pot simți tonul vocii. Astfel, ele își pot da seama când le vorbești frumos sau când le cerți.

2

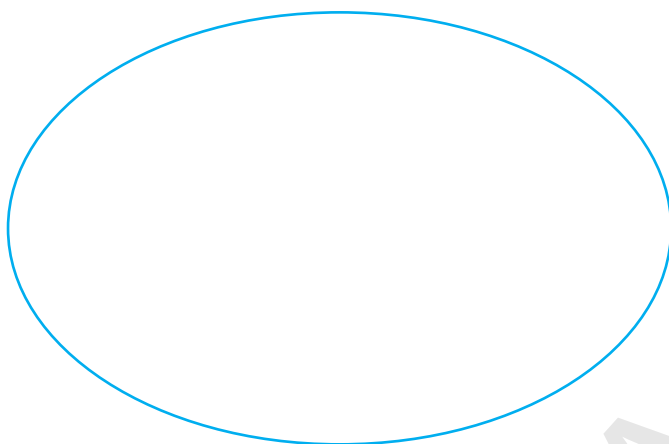
Găsește puiul fiecărui animal și desenează/trasează drumul către mama lui.

Animale preferate și caracteristicile acestora

1

Describe animalul tău preferat fără să spui care este, pentru a vedea dacă vreunul dintre colegii tăi îl ghicește. Desenează mâncarea lui preferată sau un lucru/o jucărie preferată. Scrie-i numele, dacă știi.

2

Copiii din imagine își îngrijesc animalele. Dacă ai avea sau dacă ai un animal acasă, îl îngrijești? Cum te răsplătește el pentru că îl îngrijești?

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Animale preferate și caracteristicile acestora

1

Ascultă povestea „Câinele lui Iacov”.

2

Trasează peste cuvintele punctate, pentru a scrie propoziția.

CÂINELE ESTE UN ANIMAL CREDINCIOS.

Știi că?

Dacă îi dai ciocolată unui câine poți să îi pui sănătatea în pericol, deoarece este toxică pentru câini.

Obiecte preferate și caracteristicile acestora

Desenează jocul sau jucăria de care te simți foarte atașat și spune-i povestea.

Portofoliu

Realizează un colaj cu tema „Ce îmi place să fac?”

JOC

Obiectul preferat

Un elev descrie obiectul preferat (culoare, mărime, ce poți face cu el etc.), fără a-i spune denumirea, iar colegii trebuie să ghicească despre ce obiect este vorba. Colegul care a ghicit descrie și el un obiect preferat. Dacă nimeni nu ghicește, se pot adresa întrebări ajutătoare.

Obiecte preferate și caracteristicile acestora

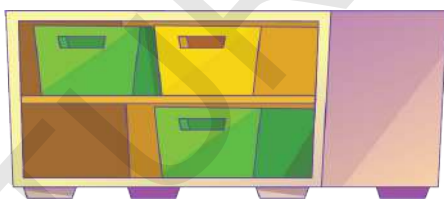
1

Ascultă povestea „Ursulețul Bulinuță”.

2

Selectează jucăriile care trebuie curățate, ducându-le la spălat. Pe celelalte le poți duce la raftul pentru jucării.

EXPLORAREA MESERIILOR

S29

Hobby-uri și activități preferate

1

Hobby-ul este o activitate care îți face plăcere, îți oferă bucurie și bună dispoziție. Dacă găsești reprezentat hobby-ul tău în imaginile de mai jos, încercuiește imaginea. Dacă nu ai reprezentat în imagini hobby-ul tău, încearcă să-l redai prin desen, pe pagina următoare.

EXPLORAREA MESERIILOR

Hobby-uri și activități preferate

1

Discută cu ceilalți colegi despre hobby-urile părinților sau ale celorlalți membri de familie. Desenează, dacă poți, ceva reprezentativ pentru hobby-urile pe care ei le au sau pentru meseria pe care o practică.

JOC

Mima

Un elev iese în fața clasei și mimează o meserie sau hobby-ul său.
Cine ghicește merge în fața clasei și mimează.

Portofoliu

Răsfoiește-ți portofoliul realizat pe parcursul anului școlar. Alege lucrarea care îți place cel mai mult și pune-o la expoziția clasei. Spune de ce ai ales-o!

Faceți un tur al galeriei (expoziție) și discutați despre lucrări.

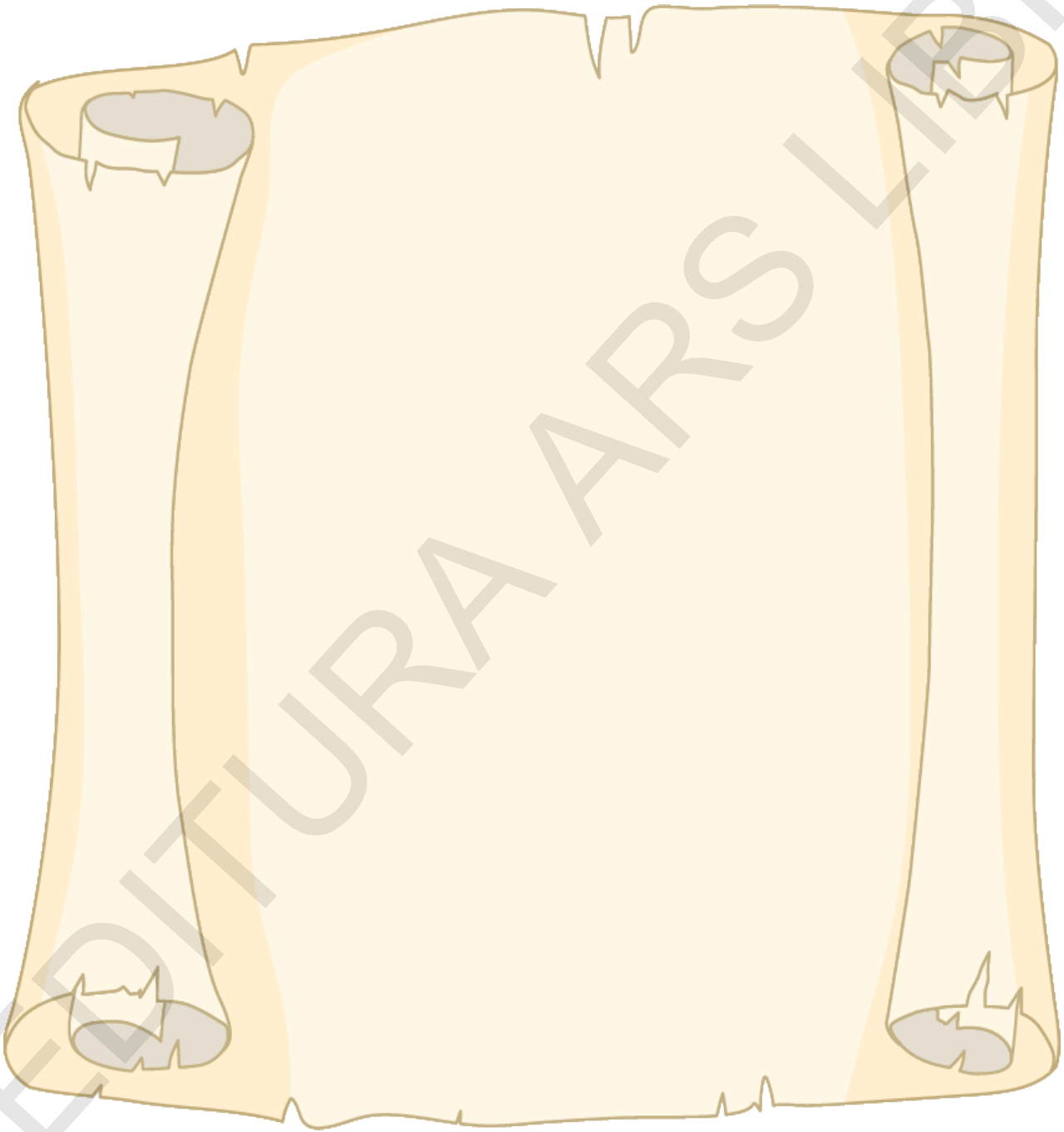

RECAPITULARE

S31

Amintește-ți ce reguli trebuie să urmezi la școală. Desenează, dacă poți, „harta” regulilor.

1

Discută despre fiecare copil din imagine. Încercuiește copiii pe care tu îi consideri comunicativi.

RECAPITULARE

1

Spune-i colegului tău trei lucruri frumoase despre tine și trei lucruri frumoase despre el. Desenează ceva care să te reprezinte pe tine și ceva care să-l reprezinte pe el.

2

Desenează-te în centrul imaginii. În jurul desenului care te reprezintă, desenează persoanele, animalele și obiectele preferate de tine.

1

Trasează drumul în ordinea desfășurării activităților. Discută despre importanța fiecărei activități.

2

Desenează o față bucurioasă, una tristă, una furioasă și alta fricoasă. Povestește o întâmplare care te-a făcut să ai o față asemănătoare uneia dintre cele desenate.

--	--	--	--

2

Scrie un X în dreptul imaginilor care corespund ideilor (părerilor) tale.
Compară apoi cu ceea ce au lucrat colegii tăi și discută despre acestea.

EVALUARE SUMATIVĂ

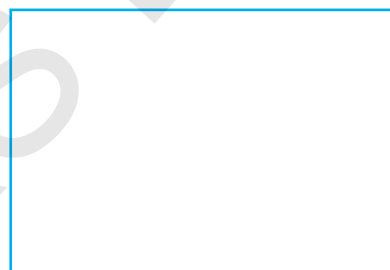

Tu ești cel mai interesant! Gândește-te la ceea ce-ți place și desenează.

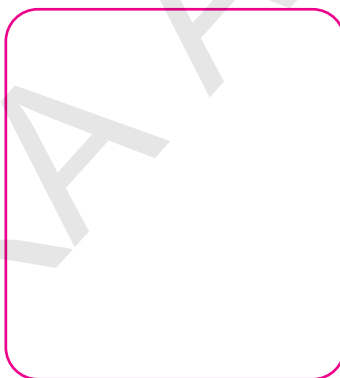
Mâncarea mea preferată este:

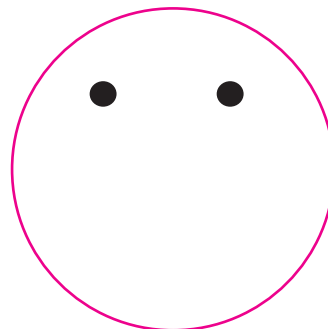
Sportul meu preferat este:

Îmi place să mă îmbrac așa:

De cele mai multe ori sunt:

Culorile mele preferate sunt:

Cel mai mult îmi place să:

Apreciază în ce măsură ai realizat sarcinile din această activitate.

EVALUARE SUMATIVĂ

S33

1

Desenează „harta” bucuriilor tale, adică acele lucruri din viața ta care te fac bucurios.

Apreciază în ce măsură ai realizat sarcinile din această activitate.

1

Ghicește emoția!

Gândește-te la o emoție și spune în ce situație o simți. Colegul tău trebuie să ghicească la ce emoție te-ai gândit. Dacă nu reușește din prima încercare, îi poți spune încă o situație în care simți această emoție. Schimbați apoi rolurile.

2

Ce încapă într-o gentuță?

Fiecare elev va spune, pe rând, un obiect de igienă personală care ar încăpea într-o gentuță de luat în excursie/vacanță. Obiectele nu trebuie să se repete. Jocul poate continua cu obiecte de vestimentație.

3

Mima bunelor maniere

Un elev iese în fața clasei și mimează un comportament frumos. Cine ghicește merge în fața clasei și mimează alt comportament.

4

Concurs de scenete

Amintește-ți poveștile din acest an școlar și, împreună cu colegii, joacă o scenă dintr-o poveste preferată. Cei mai buni actori vor fi aplaudați îndelung.

5

Ce ți-a plăcut cel mai mult în orele de dezvoltare personală? Dacă poți, reprezintă prin desen.

TEXTE SUPORT PENTRU DISCIPLINA DEZVOLTARE PERSONALĂ CLASA PREGĂTITOARE

RUTINE ȘI SARCINI DE LUCRU

Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare

Al câtelea avion a zburat?

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Elevii clasei pregătitoare sunt bucuroși. Doamna învățătoare i-a lăsat vreme de zece minute să se joace cu avioanele confecționate în timpul orei de curs. Avioane de hârtie de toate culorile zboară lin prin clasă. Din când în când, se aud glasuri mai mult șoptite: „Îmi dai, te rog, avionul tău?”, „Și eu îl vreau pe al tău!”.

Cele zece minute trec repede când joaca este atât de plăcută.

– Să așezăm avioanele la expoziție și să ne pregătim pentru următoarea oră! se aude glasul blând al doamnei învățătoare. Rând pe rând, elevii își așază avioanele pe raftul pentru expoziții și iau loc cuminți pe scaune. Doar Bobi încă mai călătorește cu avionul. E aproape de Disneyland.

– Bobi, pune avionul la expoziție! se aude din nou glasul doamnei învățătoare, de această dată mai ferm.

Dar Bobi tocmai s-a întâlnit cu Spiderman, pe care îl invită în avion.

Ora de matematică și explorarea mediului a început. Se discută despre mijloacele de transport aeriene.

Astăzi elevii vor învăța cifra șapte.

În timp ce Bobi se joacă cu avionul prin clasă, colegii lui joacă un joc frumos. La un moment dat, în jocul lor, iau avioanele de la expoziție. Jocul lor are reguli pe care fiecare le respectă. În timp ce zboară cu avionul pe deasupra raftului pentru expoziție, Bobi observă lipsa celorlalte avioane. Se oprește din zbor și privește în jur. Entuziasmați, colegii lui participă la jocul cu avioane.

– Al câtelea avion a zburat? întreabă doamna învățătoare. Mihai ridică mâna:

– Al șaptelea! răspunde el mândru, pentru că este tocmai avionul confecționat de el.

Bobi ar dori și el să intre în joc, să zboare și avionul lui din șirul celorlalte, să răspundă și el la întrebarea doamnei învățătoare.

Unul câte unul, colegii lui merg în fața clasei și continuă jocul început de către doamna învățătoare. Tare și-ar dori să participe și el, dar îi este rușine și nici nu știe regulile, pentru că el zbura cu avionul când doamna învățătoare a explicat regulile jocului. Abia acum și-a adus aminte că a auzit-o pe doamna învățătoare când i-a spus să-și pună avionul la expoziție. Îi pare rău că nu a luat-o în seamă.

Dezamăgit, se așază la locul lui în bancă. Își privește avionul. Și el e trist. Până la sfârșitul orei decide să stea cuminte în bancă și să privească cum se joacă ceilalți colegi. A înțeles foarte bine regulile jocului la un moment dat, dar tot îi este rușine să participe.

La sfârșitul orei își duce și el avionul la expoziție, alături de cele ale colegilor săi.

Seara, înainte de a adormi, îi vine în minte jocul cu avioane. Adoarme cu gândul la el. A doua zi la școală, își face curaj și o roagă pe doamna învățătoare să mai joace o

dată jocul cu avioane. La sfârșitul primei ore, toți elevii, împreună cu Bobi, se joacă timp de zece minute jocul „Al câtelea avion a zburat?”. Bobi este foarte încântat. Și avionul lui parcă îl privește vesel dintre celelalte avioane.

Din ziua aceea a înțeles cât de important este să respecti regulile la școală și să fii atent la ceea ce spune doamna învățătoare.

RUTINE ȘI SARCINI DE LUCRU

Reguli elementare ale noilor rutine specifice activității clasei pregătitoare

S3

Lumea din vârful copacului de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

La școala din scorbură este pauză. În curtea școlii se aud râsete și chicoteli. Buburuze, furnici, gândăcei, libelule, fluturi, albine, toți elevii clasei pregătitoare au ieșit și ei în curtea școlii. Se joacă pe frunzele copacului, aleargă pe crenguțele lui sau stau la soare și discută.

Buburuza Ruza și Gândăcelul Nelu se joacă de-a prinselea prin copac. Din frunză în frunză, din crenguță în crenguță au ajuns pe la jumătatea copacului. Se sună de intrare. Buburuzele, furnicile, gândăceii, libelulele, fluturii și albinele se grăbesc să intre în școala din scorbură.

- S-a sunat, hai să mergem în clasă! strigă Buburuza Ruza către Gândăcelul Nelu.
- Mai avem puțin până în vârf! Hai să vedem soarele de acolo!
- Dar s-a sunat, trebuie să mergem în clasă!
- Uite cum sclipesc frunzele din vârful copacului!

Și Buburuza Ruza și Gândăcelul Nelu se iau la întrecere până în vârful copacului. Obosiți, se așază pe o frunză din vârful pomului. Este o priveliște pe care nu au mai văzut-o niciodată, ci doar și-au închipuit-o. Gâfâind, încep să coboare. Se sunase demult și sigur că ora începuse. Într-adevăr, când ajung în clasa din școala din scorbură, îi găsesc pe elevii care desenează de ceva timp. Se scuză că au întârziat, și transpirați, se așază în bancă. Află cu surprindere că tema compoziției de astăzi la desen este „Lumea din vârful copacului” și că mâine vor merge în vârful copacului împreună cu toată clasa. Ei știu ce au văzut, dar, din păcate, desenul lor nu este reușit. Ce folos că au în memorie imaginea minunată din vârful copacului, dacă ei nu reușesc să o deseneze!

- Creionul e de vină! spune supărat Gândăcelul Nelu.
- Creioanele colorate sunt de vină, sau poate foaia de desen! Se gândește și Buburuza Ruza.

Oricât s-au străduit cei doi colegi, desenul lor nu a fost întocmai reușit. Niciunul nu era mulțumit de ceea ce lucrase. Amândoi știau că se putea mult mai bine. Dar oare ce se întâmplase?

S-a sunat. S-a terminat și ultima oră din orar. Îngândurați, Gândăcelul Nelu și Buburuza Ruza pornesc spre casă. Pe drum, un foșnet le atrage atenția. Și-au dat seama că foșnetul vine din ghiozdanele lor. Fără să vorbească unul cu altul, se înțeleg din priviri să încetinească pasul și să fie mai atenți. Creionul lui Gândăcelul Nelu își scoate vârful

prin deschizătura ghiozdanului.

– Nu eu sunt de vină! suspină creionul, mai, mai să cadă din ghiozdan. Dacă Gândăcelul Nelu nu obosea alergând toată pauza și venea la timp în clasă, treaba ar fi mers strună. Dar era foarte obosit și mâna nu l-a mai ascultat!

– Da, așa este! Și Buburuza Ruza avea mâinile transpirate și noi alunecăm, iar foaia s-a pătat, sar supărate creioanele colorate din ghiozdanul Buburuzei Ruza.

Rușinați, cei doi își lasă privirile în jos. Merg încet și se gândesc cum au putut să dea vina pe biete creioane, când toată vina era a lor.

– Of, dacă aș fi ascultat-o pe Buburuza Ruza când mi-a spus să mergem în clasă...!

– Dacă nu m-aș fi luat după Gândăcelul Nelu și aș fi mers în clasă când s-a sunat...!

Gândurile de părere de rău i-au însoțit pe cei doi până au ajuns acasă. Înainte să-și ia la revedere, cei doi s-au hotărât să-și facă un program acasă și după ce se vor odihni să încerce fiecare să realizeze din nou desenul pe care nu l-au reușit.

A doua zi la școală și-au arătat unul altuia desenele. Amândouă erau foarte frumoase. Au înțeles atunci cât de important este să folosești pauza pentru relaxare și să respecti regulile școlii. Din ziua aceea, cei doi colegi nu au mai întârziat la ore.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI Cine sunt eu?

Ghiocel

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Era o dimineață de primăvară. Ghiocel se trezi, dar parcă devreme de data aceasta.

– Va fi o zi înnorată! gândi cu voce tare, pentru că nu mai simțea razele calde ale soarelui.

– Dar e o zi însorită! se auzi o voce cristalină de undeva de sus.

Nedumerit, Ghiocel se uită de jur împrejur și, într-adevăr, firele de iarbă se încălzeau în razele soarelui. Ridică privirea către cer. Dar, în loc de soare, o floare mare privea sfioasă către el, ținându-i umbră. Floarea s-a legănat puțin și de îndată Ghiocel a fost orbit de lumina razelor de soare. „Oare cine este floarea aceasta frumoasă? Până astăzi nu am zărit-o. Cred că e prima zi când înflorește!”, se gândi Ghiocel, trăgând cu coada ochiului în sus, la floare.

– Narcisa mă numesc! spuse floarea cu aceeași voce cristalină.

– Eu... sunt Ghiocel! răspunse încurcat Ghiocel.

Se uită la el, apoi se iută la Narcisa. „Hm! Ce înaltă este! Și elegantă! Îi simt parfumul de aici. Ce frumos miroase! Și culoarea verde de la frunze parcă e mai lucioasă decât a mea.” Erau gânduri care-l frământau pe Ghiocel și oricât și-ar fi dorit, nu putea să le scoată din minte. „Cred că are petale mai catifelate decât ale mele”, gândi Ghiocel și-i păru rău că nu era la fel de înalt, ca să le vadă mai bine.

Brusc, se gândi cât de urât putea să fie el în comparație cu Narcisa. Se întristă și mai tare, gândindu-se că pe el nu-l va admira nimeni pentru că era prea mic și nu putea fi zărit printre firele de iarbă.

– Priviți! O narcisă! se auzi un glas de băiat din depărtare.

„M-am gândit eu că așa se va întâmpla, că nu mă va zări nimeni!” își spuse în sinea lui Ghiocel. Auzea glasurile copiilor care se apropiau și în loc să se bucure, se întrista și mai tare.

– Ce catifelată este!

– Ce frumos miroase! Și copiii o admirau pe Narcisa și țopăiau fericiți în jurul ei.

– Stați! strigă o fetiță. Se făcu liniște. Parcă nici vântul nu mai adia.

– Un ghiocel! șopti același glas de fetiță.

– Ce frumos este!

– Ce gingaș este!

– Ce parfum plăcut are!

Și Ghiocel simți năsul unei fete cum îl gâdilă la ureche.

– Ce flori frumoase! Strigară copiii și începură din nou să țopăie în jurul lor.

Ghiocel își ridică privirea. În jurul lui și al Narcisei copiii făcuseră o horă și se învâртеau veseli. Era atât de bucuros, încât își desfăcu floarea de tot. Era frumoasă Narcisa, dar Ghiocel avea frumusețea lui.

Din ziua aceea s-a împrietenit cu Narcisa și nu a mai fost niciodată supărat pentru cum arată el. Chiar dacă era mai scund, chiar dacă avea floarea mai mică, chiar dacă nu mirosea atât de puternic, se simțea atât de frumos.

„Cine sunt eu?” se întreabă în sinea lui Ghiocel.

– Sunt Ghiocel! răspunse mândru tot el, cu voce tare.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI Cine sunt eu?

Flururașul Ovi
de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

La școala din poiană învățau mulți fluturi. Albi, multicolori sau de o singură culoare, cu mic, cu mare, în fiecare zi se întâlneau la școala din poiană.

În clasa pregătitoare învățau douăzeci de fluturi. Erau cuminiți și atenți la ore. În pauze zburdau din floare în floare și jucau tot felul de jocuri frumoase.

Doar Fluturașul Ovi stătea retras în fiecare pauză și privea la ceilalți fluturați cum se joacă. I-ar fi plăcut să intre în jocul lor, dar se simțea neîndemânatic. Și știa și colegii lui, pentru că la începutul anului se jucau împreună, dar în scurt timp s-a retras. Nimeni nu dorea să fie cu el în echipă sau să îl aibă alături. Nu prindea mai niciodată mingea, zbură prea încet, nu putea să ochească ținta cu mingea cea ușoară, nu sărea bine șotronul, nu se descurca la niciun joc sportiv.

– Eu nu vreau în echipă cu Fluturașul Ovi!

– Nici eu! Nici eu!

– Nu se pricepe la nimic! așa spuneau colegii lui fluturași.

Și de-atunci Fluturașul Ovi s-a gândit că nu e bun de nimic. În fiecare pauză privea trist la jocurile colegilor săi, fluturașii. Toți erau bucuroși când se suna pentru pauză, dar el aproape că ura pauza. Ar fi dorit să fie la ore mereu, pentru că acolo se descurca. Și cel mai mult îi plăcea ora de limba engleză. În pauze, uneori, ca să-i mai treacă supărarea, repeta în minte cuvintele învățate în limba engleză. Dar nici la ora aceasta nu avea curajul să ridice mâna să răspundă, deși știa bine răspunsurile.

S-a întâmplat ca într-o zi să viziteze școala din poiană o clasă de cărăbuși care învățau la școala din pădure în limba engleză. Au trecut și prin clasa pregătitoare și i-au învățat pe fluturași un joc foarte frumos și amuzant, în limba engleză. Fluturașul Ovi a fost tare încântat și a memorat imediat cântecul jocului.

Seara, Fluturașul Ovi a adormit cu jocul în gând și dimineața s-a trezit tot cu el în gând.

A doua zi, fluturașii au încercat să joace jocul în fiecare pauză, dar nimeni nu reținuse cântecul în întregime. Le părea rău pentru că tare amuzant era jocul. În timp ce toți colegii lui se chinuiau să-și amintească cuvintele în limba engleză, Fluturașul Ina, colega de bancă cu Fluturașului Ovi, a observat că acesta fredona cântecul.

– Ascultați! Ovi știe cântecul!

Mirați, toți colegii lui și-au întors privirile către el. „Dar el nu e bun de nimic!” le trecu prin minte mai multora.

– Hai, Ovi, cântă tare! îl îndemnă Fluturașul Ina. „Dar eu nu sunt bun...” se gândi fluturașul Ovi.

– Hai, Ovi, că știi! îl îndemnă a doua oară Ina. Ovi a început să cânte. Avea așa mari emoții, încât nici pe el nu se auzea.

Cu inima bătându-i tare, Fluturașul Ovi a terminat cântecul. Ropote de aplauze l-au înconjurat, în timp ce el se făcuse roșu ca racul de emoții.

– Învăță-ne și pe noi! Mai cântă-l o dată! se rugau și țopăiau în jurul lui colegii.

Parcă nu-i venea să creadă. L-a mai cântat o dată și încă o dată. Colegii au început să-l învețe. „Sunt și eu bun la ceva!” se gândi Fluturașul Ovi.

A doua zi, colegii fluturași l-au invitat să se joace împreună cu ei. L-au învățat și ei jocurile lor, și chiar dacă era mai stângaci, nimeni nu a mai spus că nu-l dorește în echipă.

„Cine sunt eu? Sunt Fluturașul Ovi căruia îi place să se joace cu colegii lui și care știe limba engleză!” își spuse în gând fluturașul.

Din ziua aceea, Fluturașul Ovi a înțeles că nu poți fi foarte bun la toate și că trebuie să arăți tuturor ceea ce poți să faci tu cel mai bine.

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI Schema corporală

Cine are rolul important?

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Era seară și Anelis se așezase în pat. Dorea să adoarmă repede, pentru că mâine era o zi specială. Participa la un concurs de pictură și trebuia să fie odihnită. A adormit repede.

– Trebuie să fim odihnite! Suntem cele mai importante părți ale corpului, au spus mâinile în șoaptă.

– Ei, da! au sărit picioarele. Noi suntem cele mai importante!

– Dacă nu aș fi eu, voi nu ați avea de ce să vă țineți! s-a îngâmfat corpul.

Liniștit, capul asculta cearta ce se iscase între celelalte părți ale corpului. Când cearta s-a pornit mai tare, a intervenit și capul în discuție.

– Nu vă mai certați, odihniți-vă! Știți că mâine e o zi specială!

– la te uită, cine vorbește! au spus mâinile cu dispreț către cap.

– Cel mai neimportant dintre toate părțile corpului! au adăugat picioarele.

– Nu face nimic toată ziua! Se sucește la dreapta și la stânga, a susținut și corpul. Dar capul nu le mai asculta. Adormise cu gândul la ziua de mâine. Mai șușotiră ceva timp și celelalte părți ale corpului, apoi adormiră rând pe rând.

Dimineața, primul care s-a trezit a fost capul.

– Hai, suratelor, trezirea!

Greu, se întinseră mai întâi mâinile, apoi picioarele, apoi corpul se arcui puțin. Parcă ar mai fi dormit, dar știa că e o zi specială pentru Anelis și dorea care mai de care să arate că e cea mai importantă.

Mâinile spălară fața și dinții, în timp ce picioarele susțineau corpul. Ochii urmăreau cu privirea și se orientau ca să arate picioarelor pe unde să meargă. Gura mesteca mâncarea și hrana ajungea în stomac și de acolo în toate organele corpului pentru a le da putere. Fiecare parte a corpului se credea mai importantă decât celelalte. În scurt timp se luară din nou la ceartă.

– Este târziu și Anelis nu va ajunge la timp la concurs, a spus capul îndreptându-se către ceas. Și mâinile și picioarele și corpul au încremenit pentru câteva secunde.

– Trebuie să facem ceva! au strigat aproape în cor. Mâinile s-au grăbit să încheie nasturii la rochiță și să lege fundița în păr. Picioarele mergeau repede, iar capul era atent la tot ce era pe drum.

A ajuns la timp Anelis. Concursul începea. Tema era o pictură din imaginație. Capul se gândea... Se concentra atât de tare, încât nu mai mișcau nici ochii. Mâinile așteptau cu nerăbdare să le spună capul ce să deseneze, că doar el era cel cu imaginația. Picioarele erau atât de emoționate, că le venea să tremure, dar se abțineau cât puteau de tare ca nu cumva să deranjeze mintea care acum se concentra.

Și ideea a venit! Mâinile au început ușor să picteze. Ochii le urmăreau și, din când în când, gura le șoptea ce să facă. Picioarele așteptau cuminți sub bancă. Concursul s-a terminat. În așteptarea rezultatelor, toate părțile corpului se frământau de emoție.

– Locul I, Anelis! se auzi vocea unei doamne din juriu.

Toate părțile corpului au tresărit de bucurie. Au uitat că mai devreme s-au certat.

Erau atât de bucuroase!

Împreună reușiseră să o ajute pe Anelis să aibă o zi specială.

Din ziua aceea au înțeles că fiecare parte a corpului este importantă și că fiecare îndeplinește un anumit rol. Iar Anelis avea grijă de toate!

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI Trăsături fizice

Rățușca cea urâtă (fragment)

de Hans Christian Andersen

Rățuștele au făcut cum le-a învățat mama. Celelalte rațe s-au uitat lung la ele și spuseră cu glas tare:

– Ei, poftim! Nu eram destule aici, au mai trebuit să vie și astea! Și uite una ce urâtă-i! Nu! nu se poate, e prea din cale-afară!

Și o rață s-a repezit și a ciupit-o pe rățușcă de ceafă.

– Las-o în pace! a spus mama. Ce ți-a făcut?

– Nu ne-a făcut nimic, da-i așa de mare și de neobișnuită, că trebuie numaimedecât să o luăm la bătaie.

– Frumoși copiii, a zis rața cu panglică la picior. Toți sunt frumoși, numai unul n-a ieșit cum trebuie. Ar trebui făcut din nou.

– Asta nu se mai poate, cucoană mare, a spus rața-mamă. E drept că nu-i frumoasă rățușca, dar e plăcută la fire și înoată tot așa de bine ca și celelalte, ba chiar mai bine. Eu cred că are să crească frumos și cu vremea are să se facă mai mică; a stat prea mult în ou și de asta n-a căpătat înfățișarea care trebuie.

Și rața a mângâiat-o ușurel pe rățușcă și i-a netezit penele.

– De altfel, spuse ea, e rățoi. Eu cred că are să se facă zdravăn, se vede de pe acum.

– Celelalte sunt drăguțe, zise bătrâna. Acuma, fiți ca la voi acasă și, dacă găsiți un cap de pește, puteți să mi-l aduceți.

Și așa au rămas aici ca la ele acasă. Pe biata rățușcă însă, aceea care ieșise din ou cea din urmă și era așa de urâtă, toate rațele celelalte o ciupeau, o înghionteau și făceau glume pe seama ei și nu numai rațele, dar și găinile. „E prea mare”, ziceau toate orătăniile din curte, iar curcanul care venise pe lume cu pinteni, și de aceea credea că e împărat, se umfla ca o corabie cu toate pânzele sus, se repezea la rățuște, tușea de câteva ori mânios și i se înroșea tot capul. Săraca rățușcă nu mai știa unde să se ducă și ce să facă! Era mâhnită din pricină că era așa de urâtă și toate păsările din curte râdeau de ea.

.....
„Am să mă duc la păsările acelea frumoase și ele au să mă bată și fiindcă sunt așa de urâtă și îndrăznesc să mă apropii de dânsule. Dar nu-mi pasă! Mai bine încerc decât să mă ciupească rațele, să mă bată găinile, să-mi dea cu piciorul fata care îngrijește orătăniile și decât să sufăr de frig și de foame toată iarna.”

Și s-a ridicat și și-a luat zborul către lebede. Lebedele, când au văzut-o, au început

să dea din aripi și s-au îndreptat spre ea.

– Batjocoriți-mă și voi, a spus biata pasăre și și-a plecat capul pe luciul apei, așteptând să râdă și lebedele de ea.

Dar când colo, ce să vadă în apă? Chiar pe ea însăși oglindită, dar acum nu mai era o pasăre greoaie, cenușie și urâtă, era și ea lebedă. Nu-i nimic dacă te naști printre rațe, numai să ieși dintr-un ou de lebedă! Păsării nu-i părea rău că îndurase atâtea neazuri; se putea bucura acum și mai mult de fericirea ei. Lebedele cele mari au venit la ea și au dezmiardat-o cu pliscurile. În grădină au venit câțiva copii. Au aruncat pe apă pâine și grăunțe. Deodată, cel mic a strigat:

– Uite că a mai venit una! Și ceilalți au chiuuit de bucurie și au strigat și ei:

– Da, a mai venit una! Au bătut din palme și sărind într-un picior s-au dus repede să spună tatălui și mamei.

Apoi au venit iar și au aruncat pe apă pâine și cozonac și toți spuneau:

– Asta care a venit acum este cea mai frumoasă!

Și lebedele cele bătrâne se plecau în fața ei. Lebăda cea tânără s-a rușinat și și-a ascuns capul în aripi; nu știa ce să facă; era foarte fericită, dar nu se mândrea deloc; fiindcă o inimă bună nu-i niciodată mândră. Se gândea cum fusese ea de prigonită și de batjocorită și acum toți spuneau că e cea mai frumoasă dintre toate păsările. Chiar și liliacul se apleca spre ea cu crengile în apă și soarele strălucea calduț și domol. Și lebăda și-a întins aripile, și-a înălțat gâtul și a spus din toată inima:

– Pe vremea când eram o rățușcă urâtă nici în vis nu m-aș fi gândit la atâta fericire!

AUTOCUNOAȘTERE ȘI ATITUDINE POZITIVĂ FAȚĂ DE SINE ȘI FAȚĂ DE CEILALȚI Trăsături fizice

Panseluța Altfel

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

În parc era zarvă mare. Panseluțele se pregăteau de bal. Ca în fiecare an, organizau Balul Panseluțelor, unde invitau toate florile din parc.

Panseluțele au terminat de aranjat sala pentru bal și acum se grăbeau să se aranjeze și ele pentru a întâmpina oaspeții.

- Cum îmi stă pălăriuța?
- Aranjează-mi papionul!
- Trage-mi fermoarul!
- Îți plac pantofiorii mei?
- Mi-am aranjat cocul!

Zeci de panseluțe colorate fremătau de emoție și bucurie. În sfârșit, toate erau gata. Au pornit cu mare alai către sala unde avea să se desfășoare balul. În urma lor, tristă și dezamăgită, rămăsese o singură panseluță... albă. Era atât de albă! Nu avea niciun punctuleț cât de mic de culoare. Tocmai de aceea niciodată nu participase la Balul Panseluțelor. Toate celelalte panseluțe erau colorate și pe ea o considerau altfel. Așa au și poreclit-o: Panseluța Altfel.

– Tu ești altfel, nu ești ca noi! Îi spuneau mereu celelalte panseluțe. Aproape că se obișnuise că ea e altfel, dar se întrista mereu când avea loc vreun eveniment ca Balul Panseluțelor unde și-ar fi dorit să participe dar...

A urmărit cu privirea ultima panseluță care, veselă, a intrat în sala balului.

Soarele ardea cu putere și ar fi vrut să se bucure de el, dar o lacrimă i se strecurase printre gene. „De ce tocmai eu să fiu Panseluța Altfel?” se gândi cu tristețe. Ofta, și tristețea o cuprindea și mai tare. Parcă și cerul se întristase. Norii au început să se adune repede pe cer de parcă se luau la întrecere. În câteva clipe a început ploaia. Vântul sufla cu putere, mai-mai să o ia pe sus.

Un greiere, împreună cu vioara și chitara sa, a fost luat de vânt. Auzindu-l cum țipă, Panseluța Altfel a întins mâna și l-a prins. L-a așezat pe floarea ei și și-a închis petalele ca să-l apere de ploaie și de vânt. Era Greierașul Orchestră, cel care cântă la toate petrecerile.

Panseluța Altfel s-a ținut cât a putut de tare, îndurând picăturile mari și reci de ploaie și vântul care sufla atât de puternic. Ploaia a trecut repede.

– Mulțumesc, fără tine aș fi fost prăpădit acum! a spus Greierașul Orchestră ușurat.

– Cu plăcere! l-a răspuns Panseluța Altfel.

– Mă grăbesc să ajung la bal. Balul nu poate începe fără mine și instrumentele mele.

– La bal... da..., la bal..., a îngăimat Panseluța Altfel.

– Dar tu de ce nu ești la bal? a întrebat mirat Greierașul Orchestră.

– Păi... știi... eu... sunt Panseluța Altfel.

– Altfel? Dar ești tot o panseluță, chiar dacă nu ești colorată. Hai, gătește-te îndată! Te iau cu mine la bal!

Mai mult forțată, Panseluța Altfel s-a aranjat cu o haină colorată, care să-i acopere petalele albe, și, la brațul Greierașului Orchestră, a pornit către bal.

Ajunși acolo, Greierașul Orchestră, care era așteptat cu nerăbdare de către toți participanții la bal, nu a dorit să înceapă să cânte până nu a povestit pățania din care era să piară și din care a fost salvat tocmai de Panseluța Albă.

– De Panseluța Albă?

– Da, de panseluța pe care voi o considerați altfel. Și Greierașul Orchestră o ajută pe panseluța Albă să-și dea jos haina cu care se deghizase.

Rușinate, toate panseluțele i-au făcut loc să intre pe ringul de dans. Se gândeau cum au putut să uite că era și ea tot o panseluță ca ele, doar că avea altă culoare sau... nu avea culoare.

Din ziua aceea, Panseluța a participat la toate evenimentele și nimănui nu i s-a mai părut că este altfel.

Era doar o panseluță albă.

Cartea cu povești
de Adina Grigore și Cristina Ipate Toma

Începuse ora. Toți elevii clasei pregătitoare așteaptă cu nerăbdare povestea. Doamna învățătoare le-a spus ieri, după ce le-a citit o poveste, că mâine, adică azi, le va citi o poveste la fel de frumoasă. Le plac poveștile. Doamna învățătoare le spune atât de frumos!

Este liniște. Toți elevii așteaptă. Dar Cartea cu Povești nu vrea să se deschidă. Oare ce se întâmplă? Aaa, mi-am amintit! Să vă povestesc și vouă!

Cartea cu Povești este supărată. Ieri, după ce doamna învățătoare a citit povestea, i-a întrebat câte ceva despre poveste pe elevi. Aceștia, grăbiți să răspundă, vorbeau în același timp, încât nu se mai înțelegea niciun răspuns. Unii elevi nici nu mai ridicau mâna. În zadar a încercat doamna învățătoare să-i potolească, spunându-le că trebuie să ridice mâna și să aștepte să fie numiți ca să răspundă, că ei tot în cor răspundeau. La un moment dat, strigau atât de tare, încât Cartea cu Povești, care era obișnuită cu liniștea, și-a dus îngrozită mâinile la urechi. Nici nu a putut să audă dacă elevilor le-a plăcut povestea. S-a supărat așa de tare, că s-a hotărât să nu se mai deschidă niciodată în clasa lor.

Acum toți așteaptă cuminți, dar Cartea nu vrea cu niciun chip să se deschidă.

– Carte cu Povești, te rugăm, deschide-te! se roagă de carte fetița cu fundițe roșii. Dar Cartea nici nu o privește.

– Hai Carte cu Povești, vrem să auzim povestea! îi spune băiatul cu pistrui. Dar Cartea parcă nici nu-l aude. Nu dorește să stea de vorbă cu niciun elev.

– Doamna învățătoare, faceți ceva! spun în cor câțiva elevi. Vrem să ascultăm povestea!

Atunci, doamna învățătoare îi șoptește ceva la ureche Cărții cu Povești. La rândul ei, Cartea cu Povești îi spune ceva în șoaptă doamnei învățătoare.

– Cartea cu Povești se va deschide doar dacă promiteți că veți respecta regulile de comunicare în clasă. Le veți respecta?

– Da, promitem!

Și Cartea cu Povești se deschide. Povestea pe care o spune îi impresionează foarte mult pe elevi. Și, deși ar dori fiecare să-și spună părerea la final, țin cont de promisiunea făcută Cărții. Așa că ridică mâna cuminți, așteaptă să fie numiți, nu se supără dacă nu sunt ei puși să dea răspunsul, vorbesc frumos, clar, fără să strige sau să ridice tonul, așteaptă ca doamna învățătoare să termine ce are de spus și abia apoi se gândesc ce să răspundă, nu se repezesc, totul se desfășoară de-ți este mai mare dragul să îi ascuți.

Cartea cu Povești s-a arătat mulțumită de elevii clasei pregătitoare și le promite că mult timp de acum încolo îi va purta în lumea minunată a poveștilor. Din ziua aceea, din Cartea cu Povești au curs râuri de ape cristaline, au zburat fluturi multicolori și libelule jucăușe, s-au plimbat prinți și prințese, au zburdat viețuitoarele pământului, au țâșnit vrăjitoare pe măhuri, au ieșit toate lucrurile fermecate. Multe minunății le-a arătat Cartea cu Povești!

IGIENA PERSONALĂ

Obiecte de igienă personală

Harababura din baie

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

S-a trezit de dimineată, doar astăzi era prima ei zi de școală. A dat fuga la baie și s-a oprit în fața chiuvetei. Dar ce s-a întâmplat? Până ieri, mama o însoțea în fiecare zi la baie, o spăla pe dinți, pe mâini, pe față, îi ținea prosopul să se șteargă, o pieptăna. În toate câte făcea, Lizuca era ajutată de mămica ei.

Parcă toate obiectele din baie erau acum mai mici. Eeei, nu se micșoraseră obiectele, Lizuca crescuse mai mare. Era acum în clasa pregătitoare.

Ar fi vrut să înceapă să se pregătească de școală, dar nu știa cu ce să înceapă. Nu a fost niciodată prea atentă la cum o ajuta mama ei.

– Ia-mă pe mine prima! a spus periuța verde de dinți, așezându-se chiar în fața ei pe chiuvetă.

– Ba pe mine, ba pe mine! au sărit cu gura celelalte periuțe de dinți din suport și s-au rostogolit și ele lângă periuța verde.

– Ușor, suratelor, că sunt alunecos și cad imediat din savonieră. Ce mă împingeți așa? s-a supărat săpunul parfumat. De ce să nu mă ia pe mine primul?

– Ba pe mine! a sărit și prosopul direct din cui pe chiuvetă.

– Eu de ce să rămân ultimul? s-a supărat și pieptenul și a sărit în spinarea prosopului.

Pasta de dinți, ca să nu rămână mai prejos, a sărit și ea direct peste săpun. Era gata-gata să cadă dacă nu făcea puțină echilibristică și se sprijinea de marginea savonierei.

Șamponul și buretele de baie s-au înghesuit și ele pe chiuveta din fața Lizucăi. Chiar și unghiera, nu știu cum ajunsese acolo. Era o harababură în baie!

– Mămico, ajută-mă! a strigat Lizuca îngrozită după ajutor.

– Hmm! Năzdrăvane obiectele de igienă personală! a exclamat mama punându-și o mână pe șold și cu cealaltă atenționând către chiuveta plină cu de toate.

– La locul vostru fiecare! le-a comandat mama ca un general de armată.

Fără să mai scoată o vorbă, fiecare obiect de igienă personală a plecat la locul lui. Pe chiuvetă a rămas doar săpunul parfumat.

– Vezi? Cu el trebuie să începi!

Și mama i-a spus ordinea în care trebuie să folosească obiectele de igienă personală și că fiecare obiect, după ce este folosit trebuie să fie pus la locul de unde a fost luat.

– Numai așa vei reuși să le folosești corect și să fii gata la timp pentru școală! Șamponul și buretele de baie nu se folosesc zilnic, și nici unghiera, i-a mai spus mama, atrăgându-le atenția cu degetul celor care mai înainte erau înghesuite pe chiuvetă.

Din dimineata aceea, Lizuca a folosit corect obiectele de igienă personală: a învățat că doar periuța verde era a ei și că pe celelalte periuțe nu avea voie să le folosească, a învățat că fiecare obiect trebuie așezat la locul lui după ce este folosit, că în baie trebuie să fie ordine pentru ca îngrijirea de dimineată să fie eficientă.

La școală i-a plăcut foarte mult și i-a povestit și colegului ei de bancă ce întâmplare neobișnuită a avut loc la ea în baie dimineată și ce a învățat ea din această întâmplare.

IGIENA PERSONALĂ

Activități zilnice de igienă personală Elefantul Dodo

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Dodo era un elefanțel nu prea zburdalnic, dar nici liniștit. Îi plăcea să se joace cum le place tuturor elefanțelilor. Mergea și la școală la fel cum mergeau toți elefanțelii de vârsta lui.

Astăzi s-a trezit cam târziu. Aseară nu s-a culcat la timp, când i-a spus mama lui, și acum tare ar mai fi dormit.

– Mai lasă-mă puțin, te roog, e un joc atât de frumos! s-a rugat de mama lui de fiecare dată când acesta îi spunea să se culce.

Într-un târziu a adormit, fără să se spele pe dinți și pe picioare.

Timpul parcă trecea mai repede în dimineața aceasta și Elefanțelul Dodo nu se mai sătura de somn.

– Dodo, vei întârzia la școală! l-a atenționat mama elefant.

Într-un târziu s-a trezit, dar și-a dat seama că abia avea timp să se îmbrace. S-a îmbrăcat repede cu uniforma, și-a aruncat ghiozdanul pe spate și din treacăt a înfulecat o felie de pâine cu unt și gem, din cele pe care mama elefant i le pregătise. Mergea grăbit spre școală și nici nu și-a dat seama când și-a pătat cu gem cravata.

A ajuns la timp. Era agitație în clasă. Uitase că astăzi venea un profesor de dans să-i selecteze pentru trupa de dans a școlii. Elefanțelii erau nerăbdători și exersau care mai de care pași de dans. Îi plăcea și lui Dodo să danseze.

Profesorul a sosit cu muzică. Toți au dansat și la final profesorul i-a selectat. A fost selectat și Dodo, iar profesorul i-a spus că este un dansator foarte bun.

– Acum să formăm perechi, a spus profesorul pornind din nou muzica.

Dodo s-a îndreptat către elefanțica cu fundiță roz. Era colega din banca din față. Mereu îi admira fundița. Dar elefanțica i-a întors spatele și s-a îndreptat către alt elefanțel. S-a dus apoi către elefanțica cu ochelari, dar și aceasta l-a refuzat. Rând pe rând, i-au întors spatele toate colegile elefanțele. Dezamăgit, s-a uitat în jur. Mai rămăsese doar o elefanțică la care nici nu mai îndrăznea să meargă. Era Elefanțica Deșteptățica, cea mai deșteaptă elefanțică din clasă. A venit elefanțica la el.

– Dansezi? l-a întrebat aceasta.

Rușinat și nedumerit, Elefanțelul Dodo a acceptat fără să scoată o vorbă.

– Să te speli pe față! Și pe mâini! Și prin urechi! Ești ciufulit! Să te uiți în oglindă înainte să pleci de acasă! i-a spus Elefanțica Deșteptățica, studiindu-l foarte atent.

Ora s-a terminat. Dodo a dat fuga la baie și s-a privit în oglindă. Era murdar de gem pe la gură și avea cravata pătată. Dinții nu avusese timp să-i spele de dimineață. Nici pe față nu se spălase. Și-a amintit că aseară nu se spălase nici pe picioare. Și urechile... de când a făcut baie în cadă și l-a ajutat mama nu le mai spălase. S-a spălat pe mâini, pe față, prin urechi, și-a dat cravata jos de la gât, și-a aranjat părul și a plecat în clasă. Elefanțica Deșteptățica i-a zâmbit.

Acasă nu a îndrăznit să-i povestească mamei ceea ce i se întâmplase, dar mama a înțeles. Elefanțelul Dodo nu a mai stat până seara târziu să se joace, s-a spălat pe picioare, pe dinți, prin urechi, dimineața s-a trezit devreme și a avut timp pentru toate activitățile

de igienă personală. Înainte să plece, s-a mai uitat o dată în oglindă și, mulțumit de ce vede, și-a salutat bucuros mama.

La ora de dans toate elefanțelele ar fi dorit să danseze cu Dodo, care era cel mai bun dansator. Dar știți cu cine dansa Dodo? Bineînțeles, cu Elefanțica Deșteptăța.

IGIENA PERSONALĂ

Obiecte și activități zilnice de igienă personală

Doctorul Aau

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Dil Crocodil era un crocodil ca toți crocodilii, dar nu-i plăcea deloc să se spele pe dinți. Azi nu, mâine nu, și așa Caria a început să sape încet într-o măsea de-ale lui Dil Crocodil. „Ce loc minunat de trăit în gura asta. Resturile de mâncare îi vor face dinții mai moi și mie îmi va fi mai ușor să sap și să mănâc dinții!” se gândea Caria. Dar Dil Crocodil nu știa nimic de Carie.

Într-o zi, mama crocodil i-a adus ciocolată. Pofticios cum era din fire, mai ales când era vorba de ciocolată, micul crocodil s-a repezit să o mănânce pe toată. N-a apucat să mestece prea mult că, deodată, l-a apucat o durere cumplită de măsea.

– Aau! Mă doare! Se văită în gura mare Dil Crocodil.

S-a repezit la cana cu apă, gândindu-se să spele gura de ciocolată. Dar apa rece i-a făcut și mai rău.

Pesemne că era Caria care se ținea cu putere de măsea.

– Aau! Aau! Aau!

Deodată, din senin, a apărut o bufniță. Nu era ca toate bufnițele. Era una care stătea supărată și încruntată tot timpul. Semăna cu un vrăjitor.

– M-ai strigat! Iată că am venit!

– Nu te-am strigat! Cine ești tu?

– Sunt Doctorul Aau. Se pare că ai nevoie de ajutor. Te doare măseaua, nu-i așa?

„De unde știa doctorul ăsta că pe el îl doare măseaua? Și de unde apăruse el? Probabil era vreun vrăjitor”, se gândea Dil Crocodil.

– Vreau să plec! i-a spus micul crocodil, schimonosit de durere, doctorului Aau.

– Voi pleca doar după ce te voi învăța ce să faci ca să nu mă mai strigi. Știi tu, Caria s-a instalat confortabil în măseaua ta. Ea sapă continuu și se hrănește din măseaua ta. Când nu te speli pe dinți, zmațul dinților, adică partea de la suprafața lor, devine mai moale și Caria sapă mai ușor în măsea. Dacă vei continua să nu te speli pe dinți, Caria îți va mânca toți dinții.

– Minți! Vrei doar să mă sperii! a spus Dil Crocodil, dar a dat fuga și a luat oglinda. A căscat gura mare și s-a uitat la măseaua care-l durea. Avea gaură în ea. Speriat, se gândi că pe acolo a intrat Caria în măsea.

– Scapă-mă de Carie! se rugă de doctorul Aau plângând de durere.

– Du-te și spală-te pe dinți.

Dil Crocodil se spăla pe dinți și lacrimile-i șuroiau de durere pe obraji. După un timp, durerea parcă i mai trecuse.

– Acum Caria doarme. Dar se va trezi și iar va începe să sape. Trebuie să mergi la medicul stomatolog să te scape de Carie, i-a spus Doctorul Aau și a dispărut la fel e misterios cum apăruse.

– Mami, vreau la doctorul stomatolog! Și mama crocodil l-a dus pe Dil Crocodil la stomatologie.

S-a speriat puțin la început, dar când medicul stomatolog i-a zâmbit și-a dat seama că nu are de ce să-i fie teamă. I-a dat cu un spray magic ce l-a făcut să nu simtă mai nimic atunci când medicul a căutat-o pe Carie. A dat-o afară cu un sfredeluș de care Caria se temea foarte tare. Apoi i-a refăcut măseaua cu un praf magic ce s-a transformat într-o pastă care s-a întărit la fel ca măseaua. Nici nu se mai cunoștea că pe acolo trecuse Caria.

– Mulțumesc pentru că ați alungat Caria de la mine din măsea! a spus Dil Crocodil, fericit că odată cu plombarea măselei îi trecuse și durerea.

– Trebuie să te speli zilnic pe dinți!

– Da, știu! a răspuns Dil Crocodil gândindu-se că asta îi spusese și Doctorul Aau. Dar nu voia să spună nimănui că avusese o întâlnire cu el. A rămas secret până în ziua de astăzi când m-a rugat să vă povestesc întâmplarea ca să nu pățiți și voi la fel ca el. Și mi-a mai spus că el se spală pe dinți în fiecare zi și acum, când a crescut mare.

ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

Tehnici simple care sprijină învățarea

Ce a învățat Sisi

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Sisi era un păianjen căruia îi plăceau tare mult desenele animate. Dacă ar fi avut posibilitatea, toată ziua ar fi stat în fața televizorului să privească nemaipomenitele aventuri ale personajelor din desenele animate. Dar nu putea, pentru că mama și tatăl său îi atrăgeau mereu atenția și îi închideau televizorul.

Dimineața mergea la școală, apoi, când se întorcea, toată ziua și-o petrecea în fața televizorului dacă părinții, păianjenul și păienjenița, nu erau acasă. Degeaba bunicuța păianjen îl ruga să iasă în parc la joacă, pentru că el, nu și nu. Voia doar desene animate. Când părinții se întorceau târziu de la serviciu, Sisi abia avea timp să mănânce și să se spele pe dinți. Seara adormea visând la ce-o să se mai întâmple în următoarele episoade ale desenelor animate.

Ca în fiecare dimineață, Sisi a ajuns la școală exersând pe drum figurile pe care tocmai le văzuse aseară la unul din personajele desenelor animate.

A! Am uitat să vă spun că Sisi era elev în clasa pregătitoare.

Ei, și cum vă spuneam, Sisi a ajuns la școală. Prima oră trebuia să fie foarte interesantă. Doamna învățătoare îi anunțase de ieri că astăzi vor învăța cum să-și construiască pânza și în ce locuri este cel mai indicat să o țeară.

În timpul orei, când toți colegii lui erau atenți, Sisi se visa personaj de desene animate. Se uita pe fereastră și fiecare frunză pe care o vedea și-o imagina că este adversar de luptă sau aliatul său.

– Sisi, fii atent! l-a atenționat de câteva ori doamna învățătoare.

Dar Sisi s-a gândit că știe să țeară pânză, de la bunica lui. Doar toată ziua îl bătea cu acest lucru la cap. S-a sunat pentru pauză. Toți colegii au ieșit de această dată în pauză împreună cu doamna învățătoare.

Sisi s-a mirat, pentru că nu fusese atent la ceea ce se discutase și nu știa de ce

doamna învățătoare a ieșit împreună cu ei în curtea școlii.

– Acum, să vedem ce ați înțeles din ceea ce v-am povestit la oră!

Toți colegii păienjeni s-au împrăștiat care încotro. Sisi nu înțelegea nimic.

– Hei, ce e de făcut? o întrebă Sisi pe colega lui de bancă, păienjenița Pia.

– Trebuie să țesem o pânză fiecare, i-a răspuns aceasta.

– Nu-i greu! Și Sisi și-a ales grăbit un loc unde să-și înceapă lucrarea.

În curtea școlii era zarvă mare, căci am uitat să vă spun că școala păienjenilor se afla în curtea școlii pentru copii. Și ei erau în pauză. Sisi și-a țesut îndată o pânză din câteva fire foarte lungi și apoi a început să se joace făcând mișcările unui personaj îndrăgit din desenele animate. Era atât de concentrat asupra jocului, că nici nu fusese atent când o fetiță care sărea coarda era gata-gata să-l calce. Când pauza s-a terminat, toți păienjenii au încetat să mai lucreze. În a doua pauză, doamna învățătoare a mers din nou în curtea școlii cu ei, pentru a vedea pânza fiecăruia. Rând pe rând, le-au văzut și le-au admirat pe toate. A venit și rândul lui Sisi. Dar surpriză: pânza lui era ruptă și o flutura vântul. Uimit și furios în același timp, Sisi a încercat să dea vina pe colegii lui.

– Cineva mi-a rupt-o pentru că era cea mai mare! Avea un nod în gât și abia se abținea să nu plângă.

– Cum am învățat în prima oră că trebuie să fie pânza? a întrebat doamna învățătoare.

– Mică, pentru a fi rezistentă! au răspuns aproape în cor colegii lui Sisi.

– Unde am învățat că trebuie să țesem pânza?

– În locuri cât mai ascunse și mai ferite de locurile unde se joacă copiii! a răspuns

Pia.

Lui Sisi i se făcu rușine. Și-a amintit că el la prima oră a privit pe fereastră și se gândise doar la desenele animate. Nu a fost atent la doamna învățătoare. Iar când și-a țesut pânza nu s-a concentrat prea mult asupra lucrului. Singura pânză care era ruptă era chiar pânza lui. S-a gândit apoi că probabil copiii care s-au jucat în pauză i-au rupt-o. Parcă o fetiță sărea coarda aproape de pânza lui. În loc să se concentreze asupra lucrului, s-a concentrat asupra jocului. A plecat dezamăgit în clasă. La următoarele ore a fost foarte atent. Se mira cât de multe poate învăța la școală și ce lucruri frumoase și bune poate realiza dacă se concentrează la ceea ce are de făcut. A doua zi, în prima pauză, și-a căutat un loc ascuns și ferit de copii unde și-a țesut o pânză frumoasă. În fiecare pauză mergea să vadă dacă pânza lui rezistase. Și a rezistat multe zile.

Acum era mândru de el și le-a povestit și părinților, și bunicii ce mult contează să nu te lași distras de alte gânduri când ai ceva de făcut și să te concentrezi la ceea ce ai de făcut. Sisi nu a mai privit toată ziua la desenele animate. Și-a găsit tot felul de preocupări printre care, bineînțeles, să iasă cu bunica lui în parc.

ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE
Tehnici simple care sprijină învățarea

Broscuța Fifi

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Bili a primit de ziua lui o broscuță țestoasă pe nume Fifi. Era o broscuță bătrână care nu mai putea să se îngrijească singură. Se rătăcise de familia ei și a fost găsită pe plajă de bunicul lui Bili când venea de la pescuit.

Bili era foarte încântat de cadoul primit. Bunicul i-a spus că este o țestoasă fermecată. Seara a mângâiat-o pe carapace și s-a dus la culcare. A adormit cu gândul la țestoasa lui fermecată.

– Bili, îți voi îndeplini o dorință! i-a spus broscuța țestoasă la ureche pe la miezul nopții.

– Hai să mergem în lumea broaștelor țestoase. Vreau să merg la școala broaștelor țestoase, să văd și eu cum este acolo. Sunt foarte curios!

– Te voi duce doar dacă îmi vei spune cum înveți, ce înveți și cu cine înveți voi, copiii, la școală. Bili s-a gândit puțin și apoi și-a dat seama că acestor întrebări nu le putea răspunde decât cu ajutorul elevilor din toată țara.

– Nu sunt pregătit să-ți răspund. Dar de îndată ce voi ști răspunsul complet, îți voi spune.

Fifi s-a așezat la locul ei, în acvariu, iar Bili a adormit cu gândul la școala broaștelor țestoase.

A doua zi, Bili i-a povestit doamnei învățătoare întâmplarea din timpul nopții, iar doamna învățătoare a scris o scrisoare către toate clasele pregătitoare din țară, în care a povestit întâmplarea lui Bili. Vreți să-l ajutăm să meargă la școala broaștelor țestoase? Atunci, la treabă!

Cadrul didactic va purta discuții cu elevii despre:

– cum învățăm la școală (cu ajutorul jocului, cântecului, poeziilor, poveștilor, exercițiilor, din experiență, cu ajutorul discuțiilor etc.);

– ce învățăm la școală (să comunicăm, să numărăm, să ne comportăm, să cântăm, să povestim, să facem jucării, cum să ne facem prieteni, cum să respectăm regulile, să ne păstrăm sănătatea etc.);

– cu cine învățăm la școală (cu doamna învățătoare, cu profesorul de limbă străină, cu cel de educație fizică, cu ceilalți colegi de clasă, cu medicul școlii, cu psihologul școlii, cu alte cadre didactice etc.).

După încheierea discuțiilor, elevii vor completa fișa din auxiliarul didactic.

ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

Reguli de organizare a învățării

Greierele Mișu și Nica Furnica

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Greierele Mișu și Nica Furnica erau colegi de bancă. Mergeau împreună la școală și se întorceau împreună acasă pentru că erau și vecini.

Greierele Mișu era vesel și glumeț în fiecare dimineață. Dar Nica Furnica nu râdea la glumele lui. Era obosită mai tot timpul dimineața și cu greu își revenea din oboseală la școală.

Ca și în alte dimineți, și în această dimineață, Greierele Mișu era vesel și mergea țopăind spre școală însoțit de Nica Furnica.

– Vrei să-ți spun rolul meu? a întrebat vesel Greierele Mișu. Nica Furnica era prea obosită ca să-l audă. „Haideți, viteji, să mergem să eliberăm Zânele din castelul Zmeului!”

– Ce spui tu acolo? îngăimă Nica Furnica.

– Rolul meu de prinț.

Brusc, Nica Furnica s-a oprit pentru un moment încremenită. Vai, uitase că astăzi

aveau repetiție pentru serbarea de ziua Pământului. Dar cum a putut să uite așa ceva?

Să vă povestesc!

În fiecare zi după ce vine de la școală, Nica Furnica se duce repede se spală, se schimbă de uniformă și mănâncă. Pe toate le face în grabă, și, uneori, o doare burtica din cauza asta. Apoi se duce direct în fața televizorului. Bunica Furnica mereu o îndeamnă să meargă să doarmă puțin și apoi să privească la desenele animate. Dar Nica Furnica nu vrea. Când se plictisește de desenele animate, Nica Furnica se duce la joacă afară. Sare șotronul, sare coarda, se joacă de-a prinselea, de-a v-ați ascunselea și obosește. Vine în casă, se așază lângă Bunica Furnica la televizor. Apoi mănâncă în grabă și iar iese în fața blocului. Se joacă până seara când vine Mămica furnica de la serviciu. Cu greu o convinge să se așeze în pat la ora 9. Dar Nica Furnica se mai joacă și în pat. Și uite așa, dimineața ajunge să fie tot obosită chiar dacă noaptea doarme. La școală pare că oboseala îi trece. Dar e doar o impresie, deoarece nu este așa atentă la ore și lucrările ei ar putea fi mult mai bune. Ieri, după ce a mâncat de prânz, Bunica Furnica a întrebat-o dacă are ceva de făcut pentru școală, dar nu și-a amintit. Era prea ocupată să afle noutățile din episodul doisprezece al desenului animat. Nici aseară nu și-a amintit, când a întrebat-o tatăl ei.

– Nu am învățat rolul, a spus Nica Furnica cu vocea stinsă, încât doar ea s-a auzit. La școală, toți colegii au spus rolul. Doar ea nu l-a știut. S-a simțit rușinată.

La întoarcere, spre casă, Greierele Mișu i-a povestit colegei sale ce program are zilnic.

– Este foarte important să te odihnești după ce vii de la școală. Apoi trebuie să te gândești dacă ai ceva important de făcut pentru a doua zi, cum ar fi o temă, de exemplu. După ce ai făcut-o, te poți juca în voie. De asemenea, este important să respecti orele de servit masa și de somn.

– Da... așa ar trebui, zise Nica Furnica.

După ce a ajuns acasă, Nica Furnica a respectat programul despre care îi vorbise Greierele Mișu pe drum și părinții ei de atâtea ori. S-a spălat, s-a schimbat, a mâncat, a dormit două ore, a învățat cu bunica rolul pentru serbare, chiar neașteptat de repede, a ieșit la joacă în fața blocului, seara a privit la televizor și la ora nouă era deja în pat. A adormit repede.

– Bună dimineața! Vrei să-ți spun rolul meu? I-a spus veselă Nica Furnica Greierului Mișu pe drumul spre școală.

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE

Emoții de bază – bucurie, tristețe

Uriașul și Pitica

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Zuzu, bondarul uriaș, mergea adeseori în parc. Tot de atâtea ori se întorcea însă acasă foarte trist.

Și astăzi, ca de obicei, s-a așezat pe banca din fața toboganului. Nu se putea da pe tobogan. Era prea mare și râdeau toți de el. Într-o zi, un gândac i-a strigat cu răutate că este cel mai urât uriaș. Și de atunci Uriașul i-a rămas porecla. A fost mai trist ca niciodată

În ziua aceea.

Privea îndelung cum toate insectele se joacă vesele. Ofta gândindu-se că nimeni nu dorea să se joace cu el. La un moment dat, o libelulă străvezie s-a așezat lângă el pe bancă.

– Uf, ce-am obosit! Și ce tare îmi e sete! vorbea libelula singură.

Zuzu a întins mâna deasupra capului său și a luat o picătură de rouă de pe frunza de trandafir. I-a întins-o libelulei.

– Poftim!

Speriată, pentru că nu se aștepta sau poate că nici nu l-a observat pe Zuzu sau l-a confundat cu vreo plantă, libelula a tresărit puțin, dar a acceptat picătura de rouă.

– Mulțumesc!

– Cu plăcere! Și colțul gurii a început să-i tremure ușor a zâmbet. Dar n-a zâmbit. Era prea trist! Libelula s-a foit puțin pe bancă, apoi a îndrăznit să-l întrebe:

– Tu ești Uriașul?

Dar bondarul Zuzu nu a putut să-i răspundă. Avea ochii plini de lacrimi și dacă ar fi scos un sunet, sigur că lacrimile ar fi început să-i curgă șiroaie pe obraz.

– Eu sunt Pitica, a spus într-un târziu libelula.

– Vrei să ne jucăm?

Uriașul Zuzu a ridicat privirea din pământ. L-a cuprins dintr-o dată bucuria. Libelula îi zâmbea. I-a zâmbit și el.

– Da, hai să ne jucăm! Veseli au început să se joace.

Din ziua aceea, Zuzu nu a mai plecat trist acasă. Se întâlnea în fiecare zi cu Pitica, o libelulă care nu era pitică și despre care între timp a aflat că o cheamă Zeni.

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE Emoții de bază – bucurie, tristețe

Masca

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Îl vedeau colegii lui venind cu capul plecat în fiecare dimineață. Când se apropia de școală, băiatul scotea o mască din buzunar și o puneă pe față. Era o mască din cele de teatru, care înfățișa un chip vesel. Când se îndepărta de școală, își scotea masca de pe față și o puneă înapoi în buzunar. La școală, stătea tot timpul cu masca veselă pe față. Se juca, învăța, în pauze, la ore, avea tot timpul masca veselă pe față.

Într-o zi, ajuns la școală, și-a dat seama că înghesuisese atât de tare masca în buzunar, încât nu a putut să o mai scoată. Fără mască, colegii lui nici nu l-au recunoscut. De aceea nu l-au băgat în seamă și nici nu s-au jucat cu el, întrebându-se unii pe alții cine este. În ziua aceea a stat singur. A fost trist. Gândurile lui erau undeva departe de școală. Colegilor lui le părea rău că băiatul cu masca nu venise la școală. Ei nu știau că era chiar el băiatul cu mască.

În ziua aceea, doamna învățătoare i-a anunțat pe copii că după amiază vor merge la circ. S-au întâlnit cu toții la școală și de acolo au mers la circ. Băiatul tot nu reușise să-și scoată masca din buzunar și a apărut fără ea. În continuare, colegii lui se întrebau cine este.

Cercul a început. Copiii aplaudau veseli. Băiatul nu schița niciun gest. Parcă era cu gândul în altă parte. O colegă ce se afla aproape de el, l-a observat.

Au apărut doi ursuleți care mergeau pe biciclete și făceau tumbe. Copiii râdeau în hohote. Băiatul zâmbea ușor doar. Colega din apropiere s-a uitat iar la el. I se părea că parcă l-ar cunoaște.

Un clown a apărut din culise. După ce a făcut câteva jonglerii cu mingi de ping-pong, pe una și-a pus-o drept nas, a început să caute cu privirea printre copii. „Oare pe cine va alege astăzi?” se întrebau în mintea lor copiii. Toți și-ar fi dorit să fie chemați de clown în arena circului. Dar clownul l-a chemat tocmai pe băiat. Aproape că nici nu observase băiatul, dar colega din apropiere l-a îndemnat să meargă.

– Hai, du-te, pe tine te cheamă!

La început, băiatul s-a simțit stingher în arena circului. Dar pe măsură ce clownul îi arăta ce să facă, s-a lăsat purtat în lumea circului și parcă a uitat de tot gândurile dinainte. Copiii râdeau la toate giumbușlucurile pe care cei doi le făceau împreună. Băiatul râdea și el. Abia acum l-au recunoscut colegii lui și au început să-l aplaude și mai tare. Prima care l-a recunoscut și l-a strigat a fost colega din apropiere.

După ce spectacolul s-a terminat, colega din apropiere a stat de vorbă cu băiatul. Au mers împreună apoi la doamna învățătoare și au discutat. Nu știu despre ce a fost vorba, nici ce a discutat colega cu băiatul, nici ce a discutat băiatul cu doamna învățătoare, dar, din următoarea zi, băiatul și-a aruncat masca la gunoi.

Și cu fiecare zi ce trecea devenea vesel. Iar dacă uneori era trist, discuta cu colega lui din apropiere sau cu doamna învățătoare și tristețea îi trecea.

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE

Emoții de bază – frică, furie

Prințul Întunericului

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Arici Ciufulici și Iepuraș Poznaș se jucau împreună la marginea pădurii.

– Să nu vă îndepărtați! le-a spus iepuroaica mamă.

– Să nu întârziati la cină! le-a strigat și mama arici.

Jucându-se ba de-a prinselea, ba de-a ascunselea, ba șotronul, ba „Găsește un lucru...”, Arici Ciufulici și Iepuraș Poznaș s-au cufundat tot mai mult în pădure.

Se apropia ora cinei, dar s-au gândit că merită să întârzie puțin, pentru încă o rundă din jocul „Găsește un lucru...”. Fără să-și dea seama, cei doi prieteni au ajuns în cealaltă margine de pădure. Începuse să se întunece.

– Unde suntem? a întrebat speriat Iepuraș Poznaș.

– Nu cunosc locul! i-a răspuns Arici Ciufulici.

În timp ce au stat cei doi prieteni să-și dea seama unde se află, uitându-se când în dreapta, când în stânga, afară s-a întunecat bine. Au pornit pe o cărare înapoi în pădure. Dar în pădure era și mai întuneric. Mergeau cei doi prieteni ținându-se de mână, și tremurau atât de tare, încât abia se mai țineau pe picioare.

Deodată, în întunericul nopții se auziră niște pași.

– Mi-e frică de întuneric, a spus în șoaptă Arici Ciufulici.

– Și mie! a spus abia respirând Iepuraș Poznaș.

Și fără să mai stea pe gânduri, au rupt-o la fugă și mai adânc în pădure.

– Stați! S-a auzit o voce în urma lor. Dar cei doi fugeau și mai tare.

Iepuraș Poznaș avea picioarele mai lungi și fugea mai repede. Arici Ciufulici se străduia și el cât putea de tare să țină pasul. La un moment dat, s-a împiedicat de un ciot și a căzut. Când și-a ridicat boticul din iarbă, a fost foarte uimit să descopere că în fața sa stătea un prinț. I-a întins mâna să-l ajute să se ridice.

– Eu sunt Prințul Întunericului!

– Eu sunt Arici Ciufulici!

– Am auzit că vă e frică de Întuneric. Haideți să vă arăt împărăția Întunericului, tatăl meu.

Arici Ciufulici ar fi vrut să-i ceară părerea lui Iepuraș Poznaș, dar el era departe, nici nu-l mai auzea. Cu inima bătându-i foarte tare, se hotărî să-l urmeze pe Prințul Întunericului. O lumină pală s-a făcut în jurul lor și Arici Ciufulici a putut să-l vadă mai bine pe Prințul Întunericului. Ținea în mână o baghetă cu lumină în capăt. A îndreptat-o către o tufă de care Arici Ciufulici s-a speriat foarte tare.

– Vezi, nu e decât o tufă! Toate lucrurile arată noaptea la fel cum arată și ziua. Și I-a purtat prințul pe Arici Ciufulici peste tot și i-a arătat toate lucrurile pe care a dorit să le vadă, ca să se convingă că sunt la fel ca ziua, și că Întunericul nu e înspăimântător.

– Unele lucruri sunt mai fascinante în Întuneric decât în lumină! i-a spus Prințul Întunericului.

– Privește acești licurici, ce frumos luminează în Întuneric!

– Privește stelele pe cer! Ele se văd și luminează doar când este Întuneric.

Din noaptea aceea, lui Arici Ciufulici nu i-a mai fost frică de Întuneric. Îi păruse rău că nu a putut să vadă și Iepuraș Poznaș Împărăția Întunericului. De altfel, Iepuraș Poznaș a alergat aproape toată noaptea și de oboseală s-a ascuns să doarmă într-un tufiș, dar dormea cu ochii deschiși de frică și tresărea la orice zgomot. Dimineața, când s-a luminat, cei doi prieteni s-au întâlnit și și-au dat seama ce aproape fuseseră de casă, dar că, din cauza Întunericului li s-a părut că este foarte departe casa lor.

Arici Ciufulici le-a povestit întâmplarea lui părinților, dar Iepuraș Poznaș nu a îndrăznit să povestească cât de frică i-a fost. Până la urmă, Arici Ciufulici a petrecut o noapte frumoasă în Întuneric.

TRĂIRE ȘI MANIFESTARE EMOȚIONALĂ, STAREA DE BINE

Emoții de bază – bucurie, tristețe, frică, furie

Piatra strălucitoare

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Roli și Coco sunt doi căluți de mare, prieteni și colegi de clasă. Astăzi s-au întâlnit la cules de pietricele pe fundul mării. Vor decora cu ele sala pentru carnaval. Caută de zor amândoi pietricelele strălucitoare, pentru că este după-amiază târziu, iar dacă se va întuneca, acestea sunt greu de observat.

Deodată, o lumină strălucitoare apare de sub nisipul auriu. Este o lumină cum nu au mai văzut până acum. Strălucește în toate culorile curcubeului. Se apropie în fugă amândoi. Aproape în același timp pun mâna pe piatra rară, care strălucește atât de frumos.

- Eu am văzut-o primul!
- Dar eu am pus primul mâna pe ea!

Cei doi prieteni încep să se certe. Roli se înfurie. Încruntat, își privește prietenul. Ține cu putere piatra strălucitoare. Nu i-ar fi dat drumul cu niciun chip. Cei doi încep să se smucească unul pe celălalt. De furie, încep să arunce unul în altul cu pietricelele pe care le adunaseră până atunci.

- Dă-i drumul! Eu am găsit-o! îi spune printre dinți Coco, încleștându-și maxilarul. Scrâșnește din dinți și din ochi parcă-i ies flăcări.

- Ba tu să-i dai drumul! strigă Roli, și, cât ai clipi, pumnul lui lovește cu putere nasul lui Coco.

De durere, Coco dă drumul pietrei strălucitoare, nu înainte de a-l lovi pe Roli, încât îi provoacă pe loc un cucui. Roli prinde piatra cu amândouă mâinile și o ia la fugă spre casă. Aproape se întunecase, dar nu-i mai pasă acum de prietenul său, Coco. Acesta a rămas în urmă, deși nu știe foarte bine drumul către casă. Cu nasul umflat și fără pietricele, într-un târziu, Coco ajunge acasă.

Dimineață nu se mai întâlnesc, ca de fiecare dată, cu Roli, ca să meargă împreună la școală. Roli merge pe alt drum, de teamă ca nu cumva Coco să vrea piatra strălucitoare și să-i mai facă vreun cucui.

La școală, Roli le arată cu mândrie piatra colegilor. Coco îl privește furios și se aruncă asupra lui. Roli scapă piatra din mână. Într-o clipă, piatra se sfărâmă în mii de bucățele. Sunt atât de mici, că ai crede că e numai nisip acolo. Cei doi prieteni continuă să se bată și sunt atât de furioși, încât dacă ceilalți căluți de mare nu s-ar fi adunat mirați în jurul lor, nici nu ar fi observat că piatra strălucitoare se sfărâmasese.

Se opresc din trântă. Privesc piatra sfărâmată, cu uimire și cu dezamăgire în același timp. „Ce păcat!” se gândește Roli.

„Ce folos de nasul meu umflat și de cucuiul lui Roli dacă nu ne mai putem bucura de strălucirea pietrei!” își spune în minte Coco.

Parcă s-au înțeles din priviri și amândoi au început să strângă cu mâinile fărâmele de piatră rară, strălucitoare. Le-au cu grijă pe toate și le-au pus într-un bol de sticlă. Le-a părut rău că s-au lăsat conduși de furie. Și-au dat seama că înțelegerea poate să rezolve orice situație și s-au hotărât să țină cu rândul bolul acasă. O zi bolul stă la Roli, iar în cealaltă zi, bolul stă la Coco.

Cu fiecare zi ce a trecut, piatra rară s-a dovedit a fi una fermecată, pentru că s-a refăcut din ce în ce mai bine. Când piatra a fost refăcută în întregime, cei doi căluți de mare au dus-o într-un loc de unde putea fi admirată de toată lumea acvatică.

Odată cu refacerea pietrei fermecate, s-a refăcut și prietenia dintre Roli și Coco.

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Persoane preferate și caracteristicile acestora

Prințesa din turn

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

Un împărat își ținea fiica în turnul cel mai înalt al împărăției. Ziua, mica prințesă se juca în turn cu tot felul de jucării frumoase și interesante. Uneori se uita pe fereastra la

copiii din împărăție cum se jucau. Dintre toți, i-ar fi plăcut să se joace cu un băiețel. Era preferatul ei. Părea mai mic decât ea și era vesel mai tot timpul. De multe ori renunța la jucăria lui și o dăruia altui copil să se joace cu ea. Nu era îmbrăcat cu haine scumpe, dar era mereu curat, deși avea o ținută cam dezordonată. De cele mai multe ori îi împăca pe copiii care se certau, deși, alteori, era el cel implicat în ceartă. Cu bune și cu rele, mica prințesă îl îndrăgise pe băiatul simplu îmbrăcat.

Când a mai crescut, împăratul s-a hotărât să o lase și pe mica prințesă să se joace în curtea palatului. A invitat toți micii prinți și micile prințese din împărățiile vecine. În fiecare zi ei se jucau împreună cu mica prințesă. Din când în când, mica prințesă fugea în turn ca să privească la copiii din afara palatului cum se jucau. Îl căuta cu privirea de fiecare dată pe băiatul simplu îmbrăcat.

Într-o zi, băiatul simplu îmbrăcat nu a mai fost de găsit. În ziua aceea, mica prințesă nu a mai coborât din turn și a stat toată ziua să vadă dacă nu cumva printre copiii care se jucau nu apare și el. Dar nu a apărut.

Se apropia ziua de naștere a micii prințese. Împăratul a invitat toți fiii și fiicele de împărați să sărbătorească împreună. Au venit îmbrăcați frumos, cu haine scumpe și i-au adus fel și fel de cadouri, care mai de care mai scumpe. Ca în fiecare an, și în anul acesta împăratul și împărăteasa au întrebat-o pe mica prințesă ce dorință să-i îndeplinească.

– Te rog să-l inviți pe băiatul simplu îmbrăcat, la ziua mea!

Împăratul și împărăteasa au trimis slujitorii să-l invite pe băiat la ziua fiicei lor.

Băiatul a acceptat cu greu invitația, iar împăratul i-a dat haine noi ca să poată merge la petrecere. Ajuns acolo, mica prințesă l-a recunoscut cu greu îmbrăcat în hainele cele noi. Băiatul stătea stingher. Mica prințesă l-a luat de mână și l-a invitat în jocul lor. Dar băiatul a rugat-o să-l lase să se schimbe în hainele lui, pentru că nu se simțea bine în cele care nu erau ale lui. Mica prințesă l-a așteptat nerăbdătoare și când a apărut, l-a luat din nou de mână și l-a dus în mijlocul celorlalți copii invitați.

– Vai, ce simplu e îmbrăcat!

– Nu e un fiu de împărat! au început să facă observații copiii de împărați. Dar mica prințesă nu i-a luat în seamă. În toate jocurile pe care le jucau, era preferatul ei. A sosit timpul pentru tort. Era un obicei de ziua micii prințese, ca ea să aleagă o persoană preferată care să fie servită prima din tort. Fiecare spera ca el să fie cel preferat de mica prințesă. Dar mica prințesă l-a ales pe băiatul simplu îmbrăcat. Toți au rămas uimiți. Împăratul însă, i-a îndemnat la continuarea petrecerii. S-au jucat toți foarte frumos și și-au dat seama de ce mica prințesă l-a preferat pe băiatul simplu îmbrăcat.

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Animale preferate și caracteristicile acestora

Pisoiul

după Lev Tolstoi

Vasia și Katia erau frați și aveau o pisică. Primăvara, pisica s-a pierdut. Copiii au căutat-o peste tot, dar n-au putut-o găsi. Odată se jucau lângă hambar, și au auzit, de undeva de sus, un mieunat subțire. Vasia s-a urcat pe scară, în podul hambarului, iar Katia stătea jos și întreba mereu:

– Ai găsit-o? Ai găsit-o? O vreme, Vasia nu i-a răspuns. În sfârșit, a strigat:
– Am găsit-o! E pisica noastră... și are pisoi. Sunt așa de frumoși! Vino încoace repede!

Katia a alergat în casă, a luat lapte și i-a dus pisiciei. Erau cinci pisoi. După ce au mai crescut puțin și au început să se miște din colțul lor, copiii și-au ales un pisoi cenușiu cu lăbuțe albe și l-au luat acasă. Pe ceilalți pisoi mama i-a dăruit, iar pe acesta l-a lăsat copiilor. Copiii îl hrăneau, se jucau cu el și-l culcau în pat cu ei.

Odată au ieșit să se joace și au luat pisoiul cu ei. Vântul spulbera paiele de pe drum și pisoiul se juca cu firele de paie, iar copiii făceau haz privindu-l. Mai apoi, au găsit pe marginea drumului măcriș, s-au apucat să-l culeagă și-au uitat de pisoi.

Deodată au auzit pe cineva strigând tare: „Înapoi, înapoi!” și au văzut un vânător venind în goana calului. Înaintea lui, doi câini alergau să apuce pisoiul. Prostuț, cum era, pisoiul, în loc să fugă, s-a lăsat la pământ, și-a încovoiat spinarea și privea țință către ei.

Katia s-a speriat de câini, a început să țipe și a fugit. Vasia s-a repezit într-un suflet spre pisoi și a ajuns lângă el odată cu câinii. Când câinii erau cât pe ce să înșface pisoiul, Vasia s-a trântit cu burta peste el și l-a acoperit.

Tocmai atunci s-a apropiat și vânătorul și a alungat câinii, iar Vasia a dus pisoiul acasă și, până a crescut, au avut grijă de el.

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Animale preferate și caracteristicile acestora

Câinele lui Iacov

de Lev Tolstoi

Un paznic avea o nevastă și doi copii: un băiețel și o fetiță. Băiețelul era de șapte ani și fetița de cinci.

Aveau un câine lăptos cu botul alb și niște ochi mari.

Odată, paznicul a plecat în pădure și i-a spus nevastei lui să nu lase copiii să plece de-acasă fiindcă toată noaptea au umblat lupi în jurul casei și s-au dat la câine.

— Copii, să nu vă duceți cumva în pădure! a spus femeia, apoi s-a apucat să coasă. Îndată ce mama s-a așezat la lucru, băiatul a îndemnat-o pe surioara lui:

— Hai în pădure, ieri am văzut un măr plin de mere coapte. Fetița a acceptat:

— Hai! Și au fugit amândoi în pădure.

După ce mama și-a sfârșit lucrul, a chemat copiii, dar ei n-au răspuns. Mama a ieșit pe prispă și a început să-i strige. Copiii, nicăieri. Bărbatul a venit acasă și a întrebat:

— Unde-s copiii?

Nevasta a răspuns că nu știe.

Atunci paznicul s-a supărat pe nevastă și a alergat să-și caute copiii.

Deodată, a auzit câinele schelălăind. S-a repezit într-acolo și i-a văzut pe copii stând sub un tufiș și plângând, iar lupul se încleștase cu câinele să-l sfâșie. Paznicul a înșfăcat toporul și a omorât lupul. Apoi a luat copiii în brațe și a fugit cu ei în casă.

După ce au ajuns acasă, mama a închis ușa și s-au așezat cu toții la masă. Deodată,

au auzit cum scheună câinele la ușă. Au ieșit în curte și au vrut să-i dea drumul în casă, însă câinele era însângerat și nu putea umbla. Copiii i-au adus apă și pâine. Dar el n-a vrut nici să mănânce, nici să bea, ci numai le lingeă mâinile. Pe urmă s-a întins pe o parte și n-a mai scheunat. Copiii au crezut că a adormit, dar câinele murise.

INTERACȚIUNI SIMPLE CU FIINȚE ȘI OBIECTE FAMILIARE

Obiecte preferate și caracteristicile acestora

Ursulețul Bulinuță

de Adina Grigore și Cristina Ipate-Toma

La școală este Ziua obiectelor preferate. Toți elevii și-au adus de acasă un obiect preferat despre care vor povesti colegilor.

Joni l-a adus pe Ursulețul Bulinuță. Este jucăria lui preferată. A petrecut multe momente frumoase împreună cu Bulinuță.

Când mama a vrut să i-l spele în mașina de spălat, Joni s-a opus, deși ursulețul lui era murdar și mirosea urât.

Rând pe rând, colegii lui Joni și-au prezentat obiectele preferate: păturica, periuța de dinți, cana cu muzicuță, păpușa cu păr roz, inorogul, sabia și scutul, cartea cu sclipici, enciclopedia, jucăriile din oul de ciocolată, agrafa cu pietricele strălucitoare și tot felul de obiecte despre care se spune că ar fi preferatele copiilor.

A venit și rândul lui Joni. Ținând ursulețul strâns la piept, Joni a început să povestească despre Bulinuță.

– Mi l-a dăruit mămica atunci când am fost internat la spital. l-am pus numele Bulinuță pentru că are pe tot corpul buline. De atunci l-am luat cu mine peste tot. Dorm cu el, mănânc cu el, mă joc cu el. Doar la școală nu mă însoțește.

– Dar Bulinuță e trist, Joni! a spus Rita, ridicând din sprâncene.

L-a privit și Joni și, într-adevăr, i s-a părut și lui că Bulinuță este trist. Acasă i-a povestit mamei despre Bulinuță.

– E trist pentru că este murdar, miroase urât și a obosit să te tot însoțească peste tot. Este și el doar o biată jucărie, i-a spus mama lui Joni.

– Te rog să-l speli!

Și mămica l-a spălat pe Bulinuță, apoi l-a așezat în raftul cu jucării.

Când Joni a venit de la școală, din raftul cu jucării i-a zâmbit un ursuleț decolorat. Târziu și-a dat seama că era Bulinuță. Se decolorase tare și nu mai semăna cu Bulinuță. Joni s-a gândit să-l ia la masă. S-a îndreptat către raftul cu jucării. A întins mâna spre Bulinuță, dar acesta se împingea tot mai tare în celelalte jucării.

– Mămico, ce are Bulinuță?

– Probabil crede că ești destul de mare ca să poți mânca fără el. Se simte bine între celelalte jucării.

Pentru prima dată, Joni a mâncat fără Bulinuță. l-a fost greu, dar s-a gândit și el că era mare, acum era la școală. Și s-a gândit și la Bulinuță. Era o jucărie care trebuia să stea între jucării.

Cu fiecare zi care a trecut, Joni s-a obișnuit să-și petreacă timpul fără Bulinuță. S-a mai jucat cu el atunci când se juca cu toate jucăriile. Într-o zi, a venit pe la el un verișor mai mic care s-a împrietenit cu Bulinuță și i l-a dăruit lui. Și verișorul, și Bulinuță au fost foarte veseli.